

1993 ஏப்ரல் 27]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் நாடுகடத்தப்பட்டபோது நீதிக் கட்சி அரசு ராஜினாமா செய்தது என வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவைக்குத் தெரிவித்த தகவல் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையில் நீதிக் கட்சி ஆட்சியின்போது அவர்கள் பதவி விலக முன்வந்தார்கள் என்று தெரிவித்த கருத்து தொடர்பாகவும், அது தொடர்பான வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியும் அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை எழுப்ப வேண்டுமென்று ஓர் அறிவிப்பு என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார். அவருக்கு நான் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறேன். இது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையில் அடங்கும் என்பதை மிகச் சருக்கமாக விளக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. குமரி அனந்தன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் என்னை அனுமதித்ததற்கு நன்றி. நான் இரண்டு பகுதிகளையும் இணைத்து, இந்த உரிமை மீறலை கொடுத்திருந்தேன். ஒன்று தமிழுக்கு காங்கிரஸ் தொண்டு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் வெளியே இருக்கிறவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று சொன்னதையும், திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் நாடு கடத்தப்பட்ட பொழுது நீதிக் கட்சி அரசாங்கம் ராஜினாமா செய்தது என்று சொன்னதையும் தங்களுக்குக் குறிப்பிட்டு, இது வரலாற்றை திருத்திக் கூறி அவையை திசை திருப்பிய உரிமை மீறலாகும் என்று நான் தங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தேன். காங்கிரஸ் கட்சி விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்திலேயே தன்னுடைய அமைப்புக்கு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்தது. மொழிவழி மாநிலத்தான் அமைக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியே முதலிலே முடிவு எடுத்து இந்தியா முழுவதும் மொழி அடிப்படையிலே அந்தந்த மக்களுக்கு அந்தந்த மாநிலம் என்று சொல்லுகின்ற உரிமையினை வழங்கியது காங்கிரஸ் கட்சி. பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து கல்லூரிகளிலும் தமிழே பயிற்சி மொழி என்பதனைக் கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் கட்சி. 1957 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிக் குழுவை அமைத்தது. தமிழை ஆட்சி மொழியாக எப்படி செயல்படுத்தலாம் என்பதற்கு குழு அமைத்தது. தமிழ்

[திரு. குமரி அண்ணந்தன்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

தட்டச்சுக்களை கொண்டு வந்து கொடுத்தது. தமிழ் தட்டச்சிலே விசைப் பலகைகளை அதற்காக மாற்றியது. அதுபோல் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தை ஆய்வு செய்து அது சீராக இருக்கும் வகையில் அதற்கு உயிர் ஊட்டியது.

1957 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழி என்ற அகராதியை கொண்டு வந்தது. 1963 ஆம் ஆண்டில் தமிழில் வரும் கடிதங்களுக்கு தமிழிலேயே பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தது. 1963-ல் தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத எந்த அதிகாரியும் இருத்தல் கூடாது, அத்தனை பேருக்கும் தமிழ் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. கலைச்சொல் அகராதியைக் கொண்டு வந்தது. 1959-ல் கல்லூரி தமிழ் குழு என்ற ஒன்றை அமைத்து தமிழ் மூலமே பாடங்களை நடத்த வேண்டும் என்பதற்கான கலைத் துறை, விஞ்ஞானத் துறைக்கு 35 நூல்களை எழுதியது. 1962-ல் தமிழ் வெளியீட்டு கழகத்தை கொண்டு வந்தது, தமிழ் கலைக் களஞ்சியத்தை வெளியே கொண்டு வந்தது. மருத்துவம், சட்டம், பொறியியல், தொழில் அத்தனைக்கும் தமிழிலே நூல் கொண்டு வந்தது. இதற்கான மேலும் நூல்களை தயாரிக்க 1962 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 5 ஆம் தேதி முதல் ஜூன் 20 ஆம் தேதிவரை 12 ஆசிரியர்களைக் கொண்டு, நூல் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு அந்தப் புத்தகங்களை தயார் செய்தது. கோவை கலைக் கல்லூரியிலே 76 நாட்கள் இருந்து அவர்கள் அந்தப் பணியை செய்தார்கள். 1963 ஏப்ரல் 10-ல் சென்னை அரசினர் கலைக் கல்லூரியிலே 47 ஆசிரியர்கள் இருந்து இந்தப் பணிகளைச் செய்தார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சிறந்த தமிழ் நூல்களுக்கு பரிசு அளிக்கப்பட்டது. தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1867-லே இருந்து 1957வரை தமிழிலே வந்த நூல்கள், ஆசிரியர், அது சொல்லப்படுகின்ற கருத்து, அத்தனையையும் தொகுத்து வெளியிட்டது.

முற்பகல் 10-55

அதுபோல், சட்டமன்றத்திலே மசோதா கொண்டு வந்தால், சட்டமன்றத்திலே நிறைவேறுகிற சட்டங்கள் வந்தால், அவைகளைத் தமிழ்படுத்துவதற்காக எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தது. சட்டச் சொற்கள் அமைப்புக் குழு கொண்டு வந்தது. நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்காக சட்டச் சொற்கள் தமிழாக்கம் கொண்டு வந்தது. நாட்டுப் பாடல்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவைகளுக்குப் பரிசு கொடுத்தது. குழந்தைகள் நூல் பிழையற்று இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்தது. அதுவரையில் தமிழில் வெளிவராத புதிய பொருள்கள் பற்றிய நூல்களுக்கு அரசு நிதி வழங்கியது. எல்லா ஊர்களின் பெயர்

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

களிலும் தமிழ் எழுத்து முதலில் இருக்க வேண்டுமென்றும், இரண்டாவதாக ஆங்கிலத்தில் சிறிதாக இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி தெருவெல்லாம் தமிழ் முழங்கச் செய்தது.

அலகாபாத், டெல்லி, கேரளம், ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகங்களிலே தமிழ் பேராசிரியர் பதவி ஏற்படுத்தி, தமிழுக்கு வாழ்வு கொடுத்தது. டெல்லி தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும், பெங்களூர் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும் கட்டிட நிதி கொடுத்தது. மலேசியாவில் நடைபெற்ற முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு 47 தமிழ் அறிஞர்களை முதலமைச்சரே அழைத்துச் சென்றார். 43 துறைகளுக்கான சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதியைக் கொண்டு வந்தது. தமிழிலே, டிராப்ட்ஸ் என்று சொல்கிற வரைவுகள் எழுதுவதற்குப் பயிற்சி கொடுத்தது.

இதற்கும் மேற்கொண்டு, மரியாதைக்குரிய திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள்—இதே அவையில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தனிப் பெரும் தலைவராக இருந்த திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள்—வெள்ளையர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த பர்மா அரசாங்கம், பாரதியினுடைய நூலுக்குத் தடை விதித்ததை, அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே நகல் எடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே அதைச் செயல்படுத்தி, தமிழகத்திலே 2,000 பாரதி நூல்களைப் பறிமுதல் செய்தபோது, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே கொண்டு வந்தார்.—அந்தக் காலத்திலே இந்த அவையிலே கொண்டு வந்தார். வெள்ளையர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்திலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்று சொன்னால், அப்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆண்டது என்றும் பொருள். அப்படிக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அரசுக்கு எதிராக அந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. திரு. சத்தியமூர்த்தி வாதிட்டார். அந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 76 வாக்குகளும், எதிர்ப்பாக 12 வாக்குகளும், நடுநிலை 15 வாக்குகளும் என்று சொல்லி, அன்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், அவர் கொண்டு வந்ததற்கு ஏற்ப நிறைவு செய்து, அங்கே 'வந்தே மாதரம்' என்று சொல்லக் கூடிய முழக்கத்தோடு பாரதியினுடைய பாடல் இந்த அவையில் பாடப்பட்டது. அதைப்போல காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தவுடனே பாரதியினுடைய பாடலை தேசியமயமாக்கியது.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. விசுவநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்.

திரு. குமரி அனந்தன் : உரிமைப் பிரச்சினையில் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் வராது.

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் வரலாம். நீங்கள் சொல்கிற தகவலை தவறு என்று கூடச் சொல்லலாம். எனவே அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்கலாம். மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. விசுவநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களை உரிமை மீறல் சம்பந்தமாகத் தாங்கள் அழைப்பதாகச் சொல்லியிருந்தீர்கள். ஆனால் இதுவரையில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்ன உரிமை மீறினார் என்பதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை. இரண்டாவது, வரிசையாக எல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள். 1965-லே என்ன நடந்தது என்பதையும் இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் தெரிவித்தது வேண்டுமானால் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் வரும். அடுத்த கேள்வி, பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷனில்தான் வரும். திரு. குமரி அனந்தன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுதந்திர இந்தியாவில் பாரதியினுடைய பாடலைத் தேசியமயமாக்கியது காங்கிரஸ் கட்சி. தமிழுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஏதாவது செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால், வெளியிலே இருப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று சொன்ன காரணத்தாலே, இவைகளை நான் சொன்னேன். விரைவிலே சொல்லி முடிக்கிறேன்.

அடுத்து, பாரதிதாசனுடைய கவிதைகளை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று எம்.ஜி.ஆர். அரசாங்கத்திலேயும் முயன்றார்கள். அதற்குப் பின்னர் வந்த அரசாங்கத்திடமும் முயன்றார்கள். ஆனால் அது தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே குரல் கொடுத்தவர்களிலே, எதிரே நின்று கொண்டிருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நானும் ஒருவன் என்பது பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் 1965-ல் இங்கு வருவதற்கு முன், தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டியதைப் பற்றி ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறேன். சுயராஜ்ய பத்திரிகையில் மரியாதைக்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் சூட்டுவதைப் பற்றி ஒரு கருத்தை எழுதியிருக்கிறார். ஆந்திரமும், தமிழ்நாடும் பிரிந்த உடனே, காமராஜ் அவர்கள் இராஜாஜியிடம் சென்று தமிழ்நாடு என்று சென்னை இராஜ்யத் திற்குப் பெயர் வைத்துவிட்டால் என்ன என்று கேட்டபோது,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

1993 ஏப்ரல் 27]

இராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன பதிலை, இராஜாஜி அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குப் பிறகு, மொழிவழி மாநிலங்கள் பிரிந்திருக்கின்றன. அவர்கள் சென்னை மனதே என்று சொல்லி, நமதே சென்னை என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இப்போது ஏதாவது செய்தோம் என்று சொன்னால், சென்னையை எங்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள், நீங்கள் திருச்சியிலோ இன்னொரு இடத்திலோ தலைநகரத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடுவார்கள். எனவே தயவுசெய்து இப்போது அந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்ப வேண்டாம் என்று காமராஜரிடம் நான்தான் சொன்னேன் என்று இராஜாஜி அவர்கள் சுயராஜ்யா பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-00

எனவே எங்களுடைய எண்ணம் வராமல் இல்லை. அதன் பிறகு தேனாம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்திலே காஷ்மீர்ச் சிங்கம் என்று புகழப்படுகின்ற ஷேக் அப்துல்லா அவர்களும் கலந்து கொண்ட காங்கிரஸ் மாகாண சபையிலே மரியாதைக் குரிய தலைவர்காமராஜ் அவர்கள் தமிழ்நாடு என்று பெயர் குட்ட வேண்டும் என்பதிலே கூட காங்கிரஸ் கட்சி தன் சம்மதத்தை, ஒப்புதலைத் தெரிவிக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்தாற்போலே, தமிழ்நாடு என்று பெயர் குட்டுவது (குறுக்கீடு) என்பது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. விசுவநாதன் : சொல்கின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் முழு உண்மையையும் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதை பற்றி பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களைக் கேட்டபோது, தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் வெளியிலே இருப்பவர்களுக்கு அந்தப் பெயர் புரியாது என்று சொன்னார்கள் என்பதை நான் நினைவுப்படுத்துகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : இன்னும் நான் அதற்கு வரவேயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுங்கள்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன் : அவர்கள் சொன்னதால் சொன்னேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை பி. எஸ். சின்னதுரை கொண்டு வந்தார். பல்லடம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த பி.எஸ். சின்னதுரை அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். சி.எஸ். அவர்கள் அப்போது சொன்னது, தமிழ்நாடு என்று நாம் தமிழிலே எழுதி தமிழ்நாடு என்று நாம் அழைத்துக் கொள்வதிலே தவறு இல்லை. ஆங்கிலத்திலே எழுதுகின்ற போதும், வெளியிலே சொல்கின்றபோதும் வேண்டுமென்றால் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று வைத்துக் கொள்வோம் என்று சொன்னதோடு நிற்காமல், (குறுக்கீடு) இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பதை, அதுவரை பட்ஜெட் என்று இருந்ததை-தமிழ்நாடு வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொல்கிறபோது சொல்கிறார், நான் நேற்று சொன்னதை இன்று நிறைவேற்ற இருக்கிறேன். மற்றவைகளையும் நான் கொள்கை அளவிலே ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, அதற்கு Constitutional Amendment வேண்டியிருக்கிற காரணத்தாலே அதற்கேற்றபடி நாம் செயல்படலாம் என்று, பி.எஸ். சின்னதுரை கொண்டுவந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி வருகிறபோது, சி.எஸ். அவர்கள் சொன்னார்கள். நிதிநிலை அறிக்கை என்று முதல் முதலாக சொன்னது, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நிதியமைச்சர்தான். தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் என்று சொன்னது காங்கிரஸ்தான். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கச் சொல்லி, விருதுநகரிலே சங்கரலிங்கநாடார் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிரையே விட்டார்கள். அதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன பதில் சொல்கிறார்கள்? அதோடு தமிழ்நாடு பற்றி வெளி உலகத்துக்குத் தெரியாதது என்று சொன்ன அந்த நேரத்திலேதான் 1965-ல் இந்தி எதிர்ப்பு இதே தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று, பலர் தீக்குளித்து இறந்தார்கள். அதைப்பற்றியும் வெளிநாட்டுப்பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறபோது, தமிழ் இனத்திலே இப்படி ஒரு கலாச்சாரம், பழக்கம் இருக்கிறது என்று எழுதினார்கள். தமிழன் என்றால் யார், தமிழ்க் கலாச்சாரம் என்ன என்பது பற்றி அவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்தான் தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் வெளிநாட்டுக்குப் புரியாது என்று சொல்லி இங்கேயே அதை மறுத்தார்கள். அதற்காக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரே உயிரையும் விட்டிருக்கிறார். ஆகவே, அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் நல்லதே தவிர அதற்கு விளக்கம் கூறிக் கொண்டிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல.

1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாகப் பிறந்தவர்கள் எந்தக் கட்சியை வைத்திருந்தாலும் அவரவர்க்கேற்ப தமிழ்த்தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் சொல்ல வருகின்ற வரிசை முறையை நீங்கள் சற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தமிழுக்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கின்றவர்கள், தமிழுக்காகப் பாடுபடுகின்ற இன்றைக்காவது சபாநாயகர் என்று சொல்லாமல் பேரவைத் தலைவர் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. குமரி அனந்தன் : மரியாதைக்குரிய எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பின்பற்றி சங்கீத சபா என்ற பெயரையும் நீங்கள் இசைமன்றம் என்று மாற்றுகின்றபொழுது நாம் எல்லோருமே மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கலாம். இன்று நாம் சொல்லிப் பழகுகின்ற ஒன்றை இங்கே சொல்கிறோமே தவிர, இல்லையென்று சொன்னால் சபாநாயகர் என்று சொல்லிவிட்டு (குறுக்கீடு) அதனாலே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே என்று சொல்வதிலும் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் எந்த இடத்திலே வந்தாலும், கோயில்களில்கூட, தமிழிலே வழிபாடு நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் திருவாசகத் தமிழ் தெருக்கோடியிலா, திருக்கோயிலிலா என்று நாடெங்கும் போய் சுற்றுப் பயணம் செய்த எளிய தொண்டன்தான் நான். அதற்கு அடுத்ததாக வருகிறேன். ஆதலால் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவருடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. என்னை வைத்தாவது தமிழுக்கு வாழ்வைத் கொடுத்தால் என்னையே தியாகம் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் நான் இதை ஏற்றுக் கொள்வதிலே சங்கடம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

முற்பகல் 11-05

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் :— மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் தமிழுக்காக பாடுபட்டுக்

[டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு கிடையாது. இப்போது இங்கே அவர்கள் விளக்க வேண்டியது, காங்கிரஸ் எப்படி தமிழுக்காகப் பாடுபட்டது என்பதைத் தானே தவிர, குமரி அனந்தன் அவர்கள் தமிழைத்தான் பேசிக்கொண்டிருப்பார். தமிழைப் பற்றி மட்டும் தான் பேசிக்கொண்டு இருப்பார்.

திரு. குமரி அனந்தன் : நன்றி. சபாநாயகர் அவர்களே ... (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த ஒரு பிரச்சினை முடியும் வரையிலாவது என்னைப் பேரவைத் தலைவராக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். (சிரிப்பு). மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்டதற்கு நன்றி. ஆனால் செக்கு சுற்றும் மாடும் தன் பழக்கத்தால் சுற்றி வரும் என்ற பழமொழி கிராமத்தில் உண்டு.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒன்றும் பிழை இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. பேரவைத் தலைவர் என்று சொல்வதிலே சிறப்பு இருக்கிறதே தவிர, சபாநாயகர் என்பதில் தவறு இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் நாயகன் என்றால் தலைவன். சபை என்றால் அவை. இந்த அவைத் தலைவர் என்பதை அப்படிச் சொல்வதிலே கூட பெரும் தவறு இல்லை. ஆனால் பேரவைத் தலைவர் என்பது அதிலே ஒரு சிறப்பான ஒன்று என்பதைத் தவிர, சபாநாயகர் என்பதோ, சபை நாயகர் என்பதோ —முற்றிலும் திசை சொற்களுக்கு தொல்காப்பியத்தில் இலக்கணம் இருக்கிறது. தமிழின் திசை சொற்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று, அந்த இலக்கணத்தின்படி இது தவறு இல்லை தான். இருந்தாலும் பேரவைத் தலைவரே என்று சொல்வதிலே மிகுபட்சி அடைகிறேன். அதிலே ஒன்றும் இல்லை. எல்லோரும் இவைகளை எல்லா இடங்களிலும் பின்பற்றினால் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரச்சினைக்கு வாருங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : இந்தப் பிரச்சினை என்பதற்கு ஈடான ஒரு தமிழ் வார்த்தை 'சொல்லவேண்டும்' (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொருளுக்குள் வாருங்கள். (சிரிப்பு).

1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன்: ஆதலால் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சங்கரலிங்கனார் அவர்களைச் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னாலே நான் சொல்லி வந்தது, மரியாதைக்குரிய சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழில் நிதிநிலைஅறிக்கை என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு அரசு என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மேற்கொண்டு நான் சங்கரலிங்கனாரைச் சொல்கிற போது சங்கரலிங்கனார் காங்கிரஸ்காரர்தான். காங்கிரஸ்காரராக இருந்தவரைச் சென்று பார்த்திருக்க வேண்டியதுதான்— பார்த்து இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் சங்கரலிங்கனார் அவர்கள் முதலில் உண்ணா நோன்பு இருக்கிற நேரத்தில் அவருடைய வீட்டில் இருந்தார். வீட்டில் இருந்தவரை, சில நாட்கள் கழித்து, சிலர் அவரை தேசப்பந்து மைதானத்திற்கு அழைத்து வந்து சுற்றி இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையெல்லாம் நான் விளக்க வேண்டிய தில்லை.

ஆனால் சங்கரலிங்கனார் அவர்கள் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டவேண்டுமென்று சொல்கிற ஒரே கோரிக்கையோடு, அல்லது ஒரே வேண்டுகோளோடு அங்கே நிற்கவில்லை. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற திரைப்படக் கொட்டகைகளை எல்லாம் அத்தனையையும் மூடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களுக்குப் பிறகு தமிழகத்திலே மக்கள் செல்வாக்கு பெற்ற அத்தனை முதலமைச்சர்களும் திரைப்படத் துறையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள். அதற்குப் பிறகு வந்த அத்தனை முதலமைச்சர்களுக்கும் மாறாக ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதைப் போல, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற திரைப்படக் கொட்டகைகள் அத்தனையும் மூடப் படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற கல்விக்கூடங்கள் அனைத்திலும் இந்தி கட்டாயப் பாடமாக வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவைகளோடு கூடவே தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ம.பொ.சி. அவர்கள் இங்கேயிருந்து சென்று, நீங்கள் தமிழ்நாடு என்று சொல்கிற கோரிக்கையை மட்டும் வையுங்கள் என்றார். ம.பொ.சி. இறைவன் திருவருளால் நன்றாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். இன்னும் பல ஆண்டுகள் இருக்கவேண்டும். அவரோடு பேசிவிட்டே நான் சொல்கிறேன். நானே நேரிலே சென்று பேசினேன். ஏனென்றால் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிற அறப்போருக்கு எல்லோரையும் விட முந்தி நின்றது ம.பொ.சி., அவர்களுடைய பொதுவுடைமைக் கட்சி. இவர்கள் எல்லாம் பிரிந்து போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவருக்குப் பிறகுதான் மற்றவர்கள் எல்லாம். ஆகவே, அவர்கள் போய்ச் சொன்னார்கள். நீங்கள் இந்த தமிழ்நாடு என்று

[1993 ஏப்ரல் 27]

பெயர் சூட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறபோது, இல்லை, தேசிய மொழியாக இந்தி எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கட்டாயப் பாடமாக்கப்பட வேண்டும். திரைப்படக் கொட்டகைகள் எல்லாம் மூடப்பட வேண்டுமென்பது உட்பட கோரிக்கைகளை வைத்த காரணத்தால் தான், எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற முடியாது என்று சொல்கிற காரணத்தால், அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்று விட்டது. போய்ப் பார்த்து இருக்கலாம் என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். மனித நேயத்தோடு போய்ப் பார்த்து இருக்கலாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அரசியல் சூழ்நிலையில் அப்படிப் போகமுடியாமல் இருந்ததற்கு காரணம் இதுதான் என்பதை நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டுதல் என்பது பெருமைக்குரிய சி.எஸ். அவர்கள் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்ட ஒன்று. தமிழ்நாடு என்று, தமிழகம் என்ற ஒரு பெயரை வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட இந்தப் பெயர் சூட்டுவதற்கு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது அரசாங்கம் அல்ல. ம.பொ.சி. அவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ம.பொ.சி. அவர்கள் தமிழ்நாடு என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், நீங்கள் கொண்டு வருவதற்கு பதிலாக அரசே கொண்டு வந்தால் நல்லதல்லவா என்று சொன்னபோது, விட்டுக்கொடுத்தார். நீங்களே அதைக் கொண்டுவருவது பெருமைதான் என்று சொன்னார். பெருமைதான் என்று சொன்ன நேரத்திலே கூட சிலருடைய தூண்டுதலாலே 'TAMIL NADU' என்று எழுதுவதற்குப் பதிலாக 'TAMIL NAD' என்று எழுதலாமே, 'NAD' என்று எழுதலாமே என்று வந்தது. ம.பொ.சி. அவர்கள் தமிழ் என்பதற்கு 'THAMIZH' என்று அந்த-‘ழ’-கரம் வருகின்ற அளவிற்கு எழுதிக் கொடுத்ததை, இல்லை அங்கே இருக்கிறவர்கள்—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு விட்டுக் கொடுக்கின்ற பெருந்தன்மையோடு நடந்து இருக்கிறார் என்பதைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன்—வடக்கே இருப்பவர்கள் எங்களுக்கு இந்த ‘ழ’ வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறது என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள், ஆதலாலே 'Tamil' என்றே வைத்து விடுவோம் என்று நெளிவு சுளிவாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதாக, மரியாதைக்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 11-10

சொன்னதுமட்டுமல்ல. அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பின்னாலே கூட, இங்கே என்ன போட்டுவிட்டார்கள் என்று

[திரு. குமரி அனந்தன்]

1993 ஏப்ரல் 27]

சொன்னால் தமிழக அரசு என்று எழுதிவிட்டார்கள். ஆனால் இது தமிழ்நாட்டு அரசு என்று எழுதவேண்டும் என்று பிறகுதான் வந்தது. தமிழக அரசு...(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் இருங்கள். மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்கிறார்.

*மாண்புமிகு திரு. கு. ப. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு கொடுத்த அனுமதி, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் மீது உரிமை மீறல் பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கு. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி தமிழுக்கு செய்திருக்கிற தொண்டைப் பற்றி விவாதிக்க நீங்கள் கொடுத்து இருக்கிறீர்களா? அப்படி என்று சொன்னால், எங்களுக்கும் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காங்கிரஸ் கட்சி தமிழுக்குத் தொண்டாற்றி இருக்கிறது என்று சொன்னால், வெளியிலே இருப்பவர்கள் என்று ஆரம்பித்த காரணத்தால், அதை மறுப்பதற்கு இவ்வளவு விளக்கங்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. கு. ப. கிருஷ்ணன்: இதிலே உரிமை மீறல் எப்படி வருகிறது? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைச் சொல்லத்தான் நான் அமைச்சருக்கு வாய்ப்புத் தரப் போகிறேன். பிறகு கடைசியில் நான் முடிவு சொல்லப் போகிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு). உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு). நீங்கள் ரொம்ப விரிவாகப் பேசுவதாலே, அவர்களுக்கு அப்படி, அந்தச் சந்தேகம் வருகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன்: ஆதலாலே அவர்கள் தமிழ்நாடு அரசு என்று பேசி, தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பிறகு—நிறைவேற்றிய நேரத்திலே நான் சொல்கிறேன், மரியாதைக்குரிய, பெருமைக்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதைச் சொல்கிறேன். சொல்கிறபோது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி—தமிழ்நாடு வாழ்க, தமிழ்நாடு வாழ்க, தமிழ்நாடு வாழ்க என்று ஒரு குரலாக இந்த அவையிலே இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேரையும் சொல்ல வைக்

[திரு. குமரி அனந்தன்.]

[1993 ஏப்ரல் 27]

கிறார். சொன்ன பிறகு சொல்கிறார்கள்., என்னுடைய பேரனும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமனுடைய பேரனும் எங்களுடைய காலத்திலே இதற்கு தமிழ்நாடு என்று அதி காரப்பூர்வமாக பெயர் சூட்டப்பட்டது என்று பெருமைப் படுவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோரையும் அழைத்துத் தான் சொன்னார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து செய்ததாகத் தான் சொன்னார்கள். தமிழகத்திற்கு இன்று வாய்த்திருக்கின்ற, இன்று வந்து இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வது காங்கிரஸ் என்று சொன்னால், அது வெளியிலே இருப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று சொல்கிறார். பாராளுமன்றத்திலே பெரும்தலைவர் காமராஜர் தேர்வு பெற்ற இடத்திலேயிருந்து சென்று, நான் பாராளுமன்றத் திற்குப் போய் இருந்த நேரத்தில், 1977, 1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழிலே கேள்வி கேட்க முடியாது. தமிழிலே கேள்வி கேட்பேன் என்று நான் எழுந்த நேரத்திலே என்னைத் தூக்கி வெளியே எறிந்தார்கள். நான் அப்போதே சொன் னேன்,

பொதிகை மலை விட்டெழுந்து
பூந்தாது வாரி, நதி தழுவி,
அருவியின் தோள் உந்தி, தெற்கு நன்முத்துக்
கடல் அலையின் உச்சிகோறும் சதிராடி
தாழ்மயெல்லாம் மடல் சுற்றில் சுழற்றவைத்து
முதுசங்கின் இளம்பாலை முகம் சுவைத்து
அந்தியிலே இளம் முல்லை சிலிர்க்க
செந்நெல் அடிதொடரும் மடைப்புதலும் சிலிர்க்க
என் சிந்தை அணு ஒவ்வொன்றும் சிலிர்க்க
தென்னகத்தின் வீதி நோக்கி செல்வம் ஒன்று வரும்,
அதன் பெயர் தென்றல் காற்று,
தென்றலோடு பிறந்ததடா எங்கள் தென்னந்தமிழ்
அதற்கா கேள்வி கேட்க உரிமை இல்லை

என்று வாதாடி நான் அங்கே கேள்வி கேட்கும் உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தவன், இதோ இந்த காமராஜருடைய தொண்டன்.

இந்தப் பண விடைத் தாள் என்று சொல்கிற மணி ஆர்டர் பாரத்திலே வந்து கொண்டிருந்த தமிழ் நின்று போனதற்குப் பிறகு, மீண்டும், அது பவனி வரச் செய்வதற்கு பாடுபட்டு, போராட்டம் நடத்தி, மீண்டும் பணவிடைத் தாளிலே, மணி ஆர்டர் பாரம் என்று சொல்கிற அதைத் தமிழிலே கொண்டு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

1993 ஏப்ரல் 27]

வருவதற்கு தொண்டு செய்தவன் இந்த எளிய தொண்டன், ஆதலாலே காங்கிரஸ் பாடுபடவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அவரவர் பங்கும் இருந்தது, எங்கள் பங்கும் இருந்தது.

அடுத்து, மரியாதைக்குரிய திரு. வி. க. அவர்கள் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. டி. எம். செல்வகணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் தமிழுக்காக அந்தக் குரலை எழுப்பியபோது எந்தக் கட்சியிலே இருந்தார் என்பதை அவைக்கு விளக்கவேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, காந்தியின் பெயராலும், காமராஜரின் பெயராலும், தேசியத்தின் பெயராலும், காங்கிரஸ் பெயராலும் வைத்திருந்த அந்தக் கட்சியின் சார்பிலே நான் குரல் எழுப்பினேன்.

* பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில மாநாடுகளிலே கூட காங்கிரஸ் என்று போடுகிறார்கள். அப்படியானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் என்று வருவதெல்லாம் அந்தக் கட்சிதான் என்று இங்கே குறிப்பிடுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : எப்படி ஜர்னலி அம்மையார் தலைமையிலே ஒரு அணி இருந்தபோது, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அது அழைக்கப்பட்டதோ, நமது மரியாதைக்குரிய தலைவி அவர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிற பொதுச் செயலாளர் அவர்களுடைய தலைமையிலே இருந்ததும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அழைக்கப்பட்டதோ, அதைப்போலவே, எல்லோரும் ஒரே இடத்திலே இருந்த காரணத்தாலே, காங்கிரஸ்தான், அது. அடுத்து திரு. வி. க. அவர்கள் நாடு கடத்தப்பட்டார்கள் (குறுக்கீடு) என்று சொன்னது சரியான தகவல் அன்று.

முற்பகல் 11-15

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தேவராஜ் அவர்கள் அப்போது தாங்கள் காந்தி காமராஜ் காங்கிரஸ் அல்ல, ஜனதா என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) திரு. அ. தேவராஜ்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. அ. தேவராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இருந்த நேரத்திலே நான் திருவண்ணாமலை மாவட்டச் செயலாளராக இருந்திருந்தேன். அதனால் ஜனதா என்றுதான் அந்த இடத்திலே குறிப்பிட வேண்டுமே தவிர காங்கிரசினுடைய ஒரு பகுதியாக அவர் சொல்வது சரியானது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏனென்றால் காங்கிரசை விட்டு ஒரு பகுதியினர் வெளியே சென்ற பிறகுதான் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று வைத்துக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் ஜனதா என்று பெயர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தேவராஜ் அவர்கள் எங்களோடு பயணம் செய்தவர். அதனாலே அவருக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) ஆம். ஆமாம் எங்களோடு பயணம் செய்தவர் என்று தானே சொல்கிறேன். ஆனால் அந்தத் தேர்தலிலே ராட்டை சுற்றும் பெண் சின்னத்திலே நின்று நான் தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றேன், என்பதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். நிஜலிங்கப்பா தலைமையில் இருந்த காங்கிரசில் ராட்டை சுற்றும் பெண் சின்னத்தில் நின்று போட்டியிட்டு வென்றவன் நான், எனவே (சிரிப்பு) இருங்கள் சற்று. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தேவராஜ்.

திரு. அ. தேவராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது நான் குறிப்பிடுவது எல்லாம் அந்த நேரத்திலே ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று ஒன்று இல்லை, ஜனதா என்றுதான் இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி தலைவர் இங்கே அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் காங்கிரஸ் கட்சியிலே நின்று ஜெயித்தாரா என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவர் காங்கிரஸ் கட்சியிலேதான் நின்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது அல்ல, அவர் அப்போது கேட்கிறார்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : அவர் எப்போதும் நான் அணிந்திருக்கிற அதே கதர் ஆடையைத்தான் அணிந்து அங்கே நின்று போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்,

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் காங்கிரசை தோற்கடித்துத்தான் பார்லிமெண்டிற்குப் போனார்கள். (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : திரு. தேவராஜ் அவர்கள் என்னோடு இருந்தவர் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் நான் தமிழ்நாடு அளவிலே பணிபுரிந்துகொண்டு இருந்தபோது, மாவட்ட அளவிலே பணிபுரிந்து கொண்டு இருந்த நல்ல தளபதி அவர்கள் (குறுக்கீடு) அதுதான் நான் சொன்னேன். நானே பாராட்டுகிறேன். காங்கிரஸ் 69லேயிருந்து இரண்டாக இருந்தாலும் அந்த நேரத்திலே ஸ்தாபனகாங்கிரஸ் என்பதுதான், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று சொல்லுகிற ஒட்டு காங்கிரஸ் என்பதுதான் ஜனதாவாக உருமாறியது. (குறுக்கீடு) இருங்கள் அப்போது கூட (குறுக்கீடு) இருங்கள் சொல்லிவிடுகிறேன். அப்போது கூட ஜனதாவிருந்து நான் தனி அமைப்பு தொடங்கினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் ஜனதா கட்சியிலே இருந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. மதிப்பிற்குரிய அத்வானி அவர்களும் அதிலே இருந்தார்கள். அவரும் அமைச்சராக இருந்தார்கள். அமைச்சராக தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள். நான் கூட அமைச்சராக இருந்தபோது அவர் கலந்து கொண்ட விழாக்களிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : அத்வானி அவர்கள் இருந்ததிலேதான் மரியாதைக்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

சார்பிலே உங்களிலே சிலர் மந்திரியாகவும் இருந்தார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. இல்லை(சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது தவறான தகவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலும் மேலும் தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லி மீண்டும் உரிமை பிரச்சினைகள் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நிலைமைகளை எல்லாம் உருவாக்குகிறார்கள். ஜனதா இரண்டாவதாகப் பிரிந்து போன பிறகு, அதற்குப் பிறகு ஜனதாவிலே மொரார்ஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். (குறுக்கீடு) பிரதம மந்திரியாக இருந்தார். அவர் பிரதம அமைச்சராக ஆனதற்குப் பிறகு, இருந்த பிறகு, அதிலே இருந்த அத்வானியும் மற்றவர்களும் இருக்கின்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பிரிந்து போன பிறகு மொரார்ஜி போய் அதற்குப் பிறகு சரண்சிங் வருகிறபோதுதான் அ.தி.மு.க. விலிருந்து அங்கே அமைச்சர் சபை இருந்தது. அப்போது பி.ஜே.பிக்கோ ஜனதாவுக்கோ தொடர்பு இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-20

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, பி.ஜே.பி.யும் இருந்தது. ஜனதாவும் இருந்தது. பி.ஜே.பி. வெளியே போனதற்குக் காரணம் (குறுக்கீடு) முடித்து விடுகிறேன். நான் பாதியிலே நிற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் நீங்கள் சொல்வதையே மறுக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனசங்கத்தைச் சார்ந்த அத்வானி போன்றவர்கள் ஜனதாவிலிருந்து பிரிந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட கட்சிதான் பாரதிய ஜனதா.

1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன் : தயவுசெய்து ஒரு நிமிஷம். அந்த பாராளுமன்றத்திலே நானும் இருந்தேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் ஜி. விசுவநாதனும் இருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்களும் இருந்தீர்கள். நான் அதனாலே சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாங்கள்—ஒரு அரசாங்கத்திலே அவர்கள் இரண்டு பேர் மந்திரியாக இருந்தார்கள். அப்போது அங்கே யார் யார் இருந்தார்கள் என்பது அல்ல. நாங்கள் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்று இங்கு வாதாடவில்லை. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? காங்கிரஸிலேயிருந்து 50 அல்லது 100 கட்சிகள் பிரிந்து தனித் தனியாக சின்னச் சின்ன கட்சிகளாக இருந்தது எல்லாம், செய்த பணிகள் அத்தனையும் காங்கிரஸ் செய்தது என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். எனவேதான் அத்வானி செய்வது எல்லாம் உங்களுடைய கட்சிக்குச் சாருமா? அது போல உங்கள் கட்சியிலே கிளைகளாக ஒரு 50 கட்சிகள் பிரிந்து ஒவ்வொரு தலைவருக்கும் ஒவ்வொரு கட்சி என்று இருந்து கொண்டிருந்ததே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அது செய்வது பூரா உங்களுக்குச் சாருமா? அதையும் நீங்கள் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்கிறீர்களா என்பது தான் இங்கே கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் ஜனதா இருக்கிறபொழுது எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாகக் கூடி எல்லோரையும் ஒன்றாக வைத்து, ஒரு அவியலாக ஒரு கட்சியை வைத்து முதலில் நின்று வெற்றி பெற்று மொரார்ஜி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக ஆனார்கள். (குறுக்கீடுகள்) அதற்குப் பிறகு சரண்சிங்கிற்கும் அவருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து வந்த உடன் இரண்டாகப் பிரிகின்றபொழுது அப்போது மொரார்ஜி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக இல்லை. அதற்குப் பிறகு சரண்சிங் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக ஆனார்கள். அவர்கள் ஆன பொழுது அப்போது வாஜ்பாய் முதலில் வெளி உறவு அமைச்சராக இருந்தார்கள். வாஜ்பாய், அதற்குப் பிறகு அத்வானி அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது இருந்தார்கள்? மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக இருக்கின்றபொழுது. அதுமட்டுமல்ல. உங்களுக்கு பல ரகசியங்களை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு. நாங்கள் இங்கே ஜனதாவை தோற்கடித்து அங்கே சென்ற பிறகு—நான் இங்கே பல விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு வாஜ்பாய் கூட இருக்கிறார். வாஜ்பாய் பல முறை, ஒரு முறையல்ல, பத்து முறை, பதினொரு முறை எங்களை அணுகி நீங்கள் அமைச்சரவைக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அன்றைக்கு அந்த அகாஸி

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

தளத்தில் 8 பேர், ஒரு அமைச்சர் கொடுத்தார்கள். நீங்கள் 18 பேர் இருக்கிறீர்கள், இரண்டு அமைச்சர்கள் வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். அப்போது நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவே இல்லை. ஆனால் அதற்குப் பிறகு சரண்சிங் அமைச்சரவை வந்ததற்குப் பிறகு அதிலே எங்களுடைய கட்சிக்கு விரோதமானவர்கள் இல்லாதபோது மட்டும் தான் நாங்கள் அமைச்சராக வந்தோம் என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் நீங்கள் வாஜ்பாயை கூப்பிடுங்கள். நான் பேசுகிறேன் அவரிடத்திலே. (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையில் தேவையில்லாமல் நீங்கள் அந்த நேரத்தில் தாங்கள் ஒரு கட்சியிலே இருந்தேன் என்று சொல்லி, கட்சிப் பெயரைத் தப்பாக காங்கிரஸோடு இணைத்துச் சொன்னதனாலே விவாதம் இவ்வளவு வளர்ந்தது. அப்போது தாங்கள் ஜனதாவிலே இருந்தீர்கள் என்கிற விவரம் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவோடு விவாதத்தை முடித்து மேற்கொண்டு இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பொருளுக்கு வாருங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த நேரத்திலேயே நான்..

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு கிளாரிபிகேஷன். எப்படி இருந்தாலும் குமரி அனந்தன் அவர்கள் தொடர்ந்து தேசிய இயக்கத்தில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். ஜனதாவும் தேசிய இயக்கம்தான் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அவர் திராவிட இயக்கம் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிங்காரம் அவர்கள் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவரை ஏதோ சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எங்களோடு ட்ராவல் செய்தவர். எனவே, அவர் இப்போது அவரை ஏதோ சொல்வதற்காக என்ற சந்தேகம் எழுகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த ஊருக்கு வந்தபோது சிறுவனாக வந்தேன். அன்றே கதர் ஆடை பூண்டுதான் வந்தேன். ஒன்பது வயது சிறுவனாக வந்தேன். இடையிலே சில காலம் மாணவர் இயக்கத்திலே இருந்தது உண்மை. தலையாட்டுகிறாரே, அவர் பொதுச் செயலாளராக இருந்தபோது நான் மாணவர் இயக்கத்திலே இருந்திருக்கிறேன், ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியை நான்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

1993 ஏப்ரல் 27]

ஏற்றுக்கொண்டு 30 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியினுடைய பேரவை உறுப்பினராகி 30 ஆண்டுக் காலம் ஆகின்றது. எனவே, அதை எல்லாம் இப்போது பேசிப் பயன் இல்லை. நான் முழுக்க முழுக்க காங்கிரஸ்காரனாகவே வாழ்ந்திருக்கிறேன். என்னுடைய குடும்பம் காங்கிரஸ் குடும்பம். அவை முன்னவருக்கு ஞாபகம் இல்லாமல் இருக்கலாம். அவருடைய இளவலுக்குத் தெரியும். நான் படிக்கின்ற போது அன்றே கதர் ஆடைதான் அணிவேன். (குறுக்கீடுகள்).

முற்பகல் 11-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் பேசட்டும். (குறுக்கீடுகள்) பிரச்சினையை முடிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்) இல்லை. திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) தயவுசெய்து உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருங்கள், பிரச்சினை வேண்டாம். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதர் ஆடை அணிவது எல்லோரும் அணியலாம். கதர் ஆடை அணிவதற்கும் காங்கிரஸுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. (குறுக்கீடுகள்) கதர் ஆடையை காங்கிரஸ் காரர்கள் அல்லாதவர்களும் அணிவார்கள். ஆகவே, கதர் ஆடை அணிந்தேன், ஆகவே காங்கிரஸ்காரன்; கதர் ஆடை அணிந்தேன், ஆகவே காங்கிரஸ்காரன் என்று அல்ல. கதர் ஆடை அணிகிறவர்கள் அத்தனைப் பேரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல. காங்கிரஸ்காரர்கள் கதர் ஆடை அணிகிறீர்கள்; எங்கள் பகுதியில் இருப்பவர்களும் கதர் ஆடை அணிகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இடையே அவர்கள் சொன்னதைப் போல நான் தி.மு.க.வினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருக்கிறபோது, அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுச் செயலாளராக இருக்கிறபோது 2 பேர் பாலசுப்பிரமணியம். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், மற்றொருவர் சந்தனப்பொட்டு வைத்து இருப்பவர் எஸ். பாலசுப்பிரமணியம். இந்த இரண்டு பேரும் ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், எஸ். பாலசுப்பிரமணியம் என்று இருப்பதால் இதற்கு என்ன செய்வது என்று முடிவு செய்து நான்தான் எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் என்று இவருக்குப் போட வேண்டும் என்று சொன்னேன். (குறுக்கீடுகள்).

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் காலத்தில் அப்படியெல்லாம் யாரும் கதர் ஆடை அணிய மாட்டார்கள். கதர் ஆடை இப்போது இருப்பதுபோல் லேசாக, மெல்லியதாக இருக்காது. அது மோட்டாவாக இருக்கும். இரண்டு வெள்ளைத் துணி இருக்கும், விட்டால் ஒரு சாக்கு கலரில் லேசான நீலக்கோடுகள் அணிந்த ஒரே ஒரு சட்டைதான் இருந்தது. வேறு சட்டை அந்தக் காலத்தில் இல்லை. கீழே கூட நீல அரைக்கால் சட்டைதான் அணிவேன். அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் அணிகிற பழக்கம் கிடையாது. வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலிருந்து இறங்கி சில மாதங்கள் கூட ஆகாத நேரம் அந்த நேரம். எனவே அது சரியல்ல.

இரண்டாவது அவர் சொன்னதற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னோடு சேர்ந்து பலர் இருந்தார்கள். உண்மைதான். அவரோடு 11 பேர் இருந்தோம். ஒரே நாளில் நாங்கள் அவரை விட்டுவிட்டு 6 பேர் விலகி வெளியே வந்து தேசிய இயக்கத்திற்கு வந்து விட்டோம். அதை இப்போது பேசி பிரயோசனம் இல்லை. அந்த அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில் 1976-ல் நெருக்கடி நிலையின்போது மாவட்ட இளைஞர் காங்கிரஸ் அமைப்பாளராக வரவேண்டுமென்று ஆலாய்ப் பறந்தவர் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ 1976-ல் நெருக்கடி நிலையின்போது நான் அங்கே வர வேண்டுமென்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு முறையும் நான் கேட்டது இல்லை. (குறுக்கீடு) நான் முடித்து விடுகிறேன். நான் முடித்து விடுகிறேன், நீங்கள் பதில் சொல்லுங்கள். நான் ஒரு போதும் அப்படிக்கேட்கவில்லை. காரணம் நான் அப்போதுதான் கல்லூரியை விட்டு வெளியே வந்து இளைஞனாக இருக்கிற நேரத்தில் காங்கிரஸைப் போய் பார்த்து கேட்டு இருப்பேன் என்று சொன்னால் நீங்கள் யாராவது அதை நம்ப முடியுமா. இப்போது நான் இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கே கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினையை நான் கொண்டு வர முடியும். அவர்கள் எப்படி அதை நிரூபிக்கப் போகிறார்? அதுபோல் என்றைக்கும்

[திரு. சு. முத்துசாமி]

1993 ஏப்ரல் 27]

நடந்ததே கிடையாது. என்னெங்குப் புரட்சித் தலைவா டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கட்சியைத் துவக்கினார்களோ அன்றிலிருந்தே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே நான் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடியவன். ஒருவேளை எங்களைப் போன்றவர்கள் உங்களுக்கு அவசியமாக இருந்திருக்கலாம். அதற்கு நீங்கள் தேடி இருக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்கு நேர் மூத்த அண்ணன் அதற்குப் பின்னரும் பல ஆண்டு காலம் தாலுக்கா காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் குடும்பத்தில் யாராவது கட்சியில் சேர்ந்திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேர் மூத்த அண்ணன் இன்னும் காங்கிரஸில் இருக்கிறார். எனக்கு அதனால் தான் வருத்தம். எனவே, இன்னும் அவர் காங்கிரஸில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் அரசியலில் நுழைந்தபோதே புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் என்றைக்கு கட்சியைத் துவக்கினார்களோ அன்றைக்கே நான் நுழைந்து இருக்கிறேன். அதிலிருந்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்தான் இருந்து இருக்கிறேன். எனவே எங்களைப் போன்றவர்கள் பலபேர் உங்களுக்கு இளைஞர்கள் தேவைப்பட்ட காரணத்தால் நீங்கள் சல்லடைப் பேரட்டு தேடியிருக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள். (குறுக்கீடு) அவர் முடித்து விட்டீரும். இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினை வந்து அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது ; வேகமாக முடியுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ராட்டையைச் சுழற்றுகின்ற பெண் சின்னத்தில் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் ஜனதா என்ற அமைப்பே சட்ட பூர்வமாக உருவாகியது. இந்த அமைப்பு உருவானாலும், அது தேசியத்தின்பாற் பற்று கொண்டதாகவும், தேசியத்திற்கு பாடுபடுவதாகவும் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு வெளியே

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

போனபோது கூட தேசியத்திற்கு விரோதமாகப் போகாமல் நான் எந்த இடத்திலே இருந்தாலும் தேசியத்தை வளர்ப்பவனாகவே இருந்தேன். என்ன பெயரில் இருந்தாலும் அதிலே எழுந்து நின்று தமிழுக்காக வாதாடுபவன் இந்தக் குமரி என்று சொல்லுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை தமிழ் அன்னை எனக்குத் தந்தாள். அந்த வகையில் அந்த தொண்டினைச் செய்தவனும், காங்கிரஸ்காரன் ; காங்கிரஸ்வாதி ; தேசிய வாதி என்ற வகையில் காங்கிரசுக்குத் தொண்டு செய்திருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-30

திரு. வி.க. அவர்கள் தமிழ்த் தென்றல் என்று புகழ் பெற்றவர். 1921ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சம்பவத்தைச் சொல்லி, மரியாதைக்குரிய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. வி.க. அவர்களையும், சர்க்கரைச் செட்டியார் அவர்களையும் நாடு கடத்தியபொழுது, வெள்ளை அரசாங்கம் நாடு கடத்தியபொழுது, நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் ராஜிநாமா செய்தது என்று சொன்னார்கள். திரு. வி.க. அவர்களையும் சர்க்கரை செட்டியார் அவர்களையும், வெள்ளை அரசாங்கம் நாடு கடத்தவில்லை. வெள்ளை அரசாங்கம் நாடு கடத்தவில்லை என்று சொல்லுகிற தகவலை, அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு பகுதி-2, அதிலிருந்து நான் சொல்லுகிறேன். லார்டு வெல்லிங்டன் 4-7-1921-லே, அவர்கள் புறப்பட்டு வந்து, தொழிற்சங்கத்திலே தீவிரமாக, காங்கிரஸ்வாதியாக, சுதர்ச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு தமிழ்த் தென்றல் இருந்துகொண்டு இருந்த நேரத்தில், அவரை நாடு கடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அவர் வருகிறார். ஆனால் எல்லோருக்கும் நியாயத்திர்ப்பு கடைசியிலே இருக்கிறது என்று திரு. வி.க. அவர்கள் சொல்லுகிறார். திரு. வி.க. அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில், நாடு கடத்துகின்ற எண்ணம் தவிர்க்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறார் என்று சொன்னால், அவர்கள் நீதிக் கட்சியினுடைய தலைவர்களைக் கலந்து பேசுகிறபோது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாடு கடத்தும் செயலால் தமது கட்சிக்குக் கெட்டப்பெயர் உண்டாகும் என்றும் ; நாடு கடத்த வேண்டாம் ; ஒரு நல்லவரை நாடு கடத்த வேண்டாம் ; ஒரு தமிழ்த் தென்றலை நாடு கடத்த வேண்டாம் ; ஒரு தொழிலாளர் தலைவரை நாடு கடத்த வேண்டாம் ; முதல் முதலாக தொழிற்சங்கம் கண்டவரை நாடு கடத்த வேண்டாம் ; வாடியா போன்றவர்களோடு சேர்ந்து தொழிலாளர்களுக்காக உயிர் விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவரை நாடு கடத்த வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நாடு கடத்துவதால், நாடு கடத்தும் செயலால், தமது கட்சிக்குக் கெட்டப்பெயர் உண்டாகும் என்றும், ஒத்துழை

[திரு. குமரி அனந்தன்]

1993 ஏப்ரல் 27]

யாமையும், மலையாளக் குழப்பமும் கனன்று, கொதித்து வரும் வேளையில், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை காங்கிரஸ் பெருமளவில் செய்து கனன்று, கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற நேரத்தில் நாடு கடத்தலும் நிகழுமாயின் நகரம் குழப்பத்தில் ஆழும்; இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள், நகரத்தில் இருக்கிற மக்கள் கொதித்து எழுவார்கள். கொதித்து எழுந்தார்கள் என்று சொன்னால் நாங்கள் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாத நிலையிலே வெளியேற வேண்டியவரும் என்று அஞ்சி அவரை நாடு கடத்த வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அவரை நாடு கடத்தக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை, நாடு கடத்தினால் இந்த விளைவுகள் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனை மரியாதைக்குரிய இந்த நீதிக் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் சொல்லுகிறபொழுது இப்படி நடந்தது என்று சொல்லுகிற பொழுது திரு. வி.க. வருத்தப்படுகிறாரே தவிர அதை ஒன்றும் பாராட்டிச் சொல்லவில்லை. எனவே, இந்தத் தகவல் தவறு; அவைக்குத் தவறான தகவல் கொடுக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகும் அவர் மிக நீண்ட காலம் காங்கிரஸ் கட்சியிலே பணியாற்றினார் என்பதற்கு ஒரே ஒரு சான்று; சாத்தூரிலே இரண்டாவது தாலுகா மாநாடு நடைபெறுகிறது. இங்கே ஒரு குறிப்பு, பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய அந்த அருங்காட்சியகத்திற்குப் போனால், எழுதி வைத்திருக்கிறார். காமராஜருடைய கையாலேயே 1923ஆம் ஆண்டு 10ஆம் மாதம் விருதுப்பட்டி ரெயில் நிலையத்திலே வந்து சேரும் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனாரை அழைத்து வருவதற்கு சுப்பிரமணிய சிவம் கையிலே கொடுத்த ரூ. 1 என்று கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார். 1923-லே, அப்படி, தமிழர்களுையெல்லாம், தமிழ்த்தென்றல்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து பேச வைத்த காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழுக்கு தொண்டு செய்தது என்பது மட்டுமல்ல, தமிழ்த் தென்றலை நாடு கடத்தவில்லை; நாடு கடத்தியதனாலே நீங்கள் ராஜினாமா செய்தது என்று சொல்லுவதும் தவறான தகவல் என்பதை அவைக்குச் சொல்லி, அதன்மூலம், வரலாறு திரித்து சொல்லப் பட்டு, இந்த அவையை திசை திருப்பிய காரணத்தினாலே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் உரிமை மீறப் பட்டிருக்கிறது என்று உங்களுக்குச் சொல்லி அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது இந்தப் பேரவையின் மற்றொரு உறுப்பினரான மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிய உரிமை மீறல் பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால், அவருக்கு, தன்னுடைய விளக்கத்தை அளிக்க அனுமதி அளிக்கிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டது, தமிழுக்காக பாடுபட்டோம் என்று நீங்கள் சொன்னால் வெளியே உள்ளவர்கள் உங்களைப்பற்றி என்ன எண்ணுவார்கள் என்பதை 'நான் சொல்ல மாட்டேன்' என்றேன், அவ்வளவுதான். அப்படியென்றால், "உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே" இடுக்கண்களைவதாம் நட்பு". ஆனால், நீங்களெல்லாம் என்னுடைய நண்பர்கள். நண்பராக இருக்கிற நீங்கள் தமிழுக்காக பாடுபட்டோம் என்று நீங்கள் சொன்னால் வெளியிலே உள்ளவர்கள் உங்களைப் பற்றி தவறாகக் கருதுவார்களே, அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கிறதே. இங்கே பெரிய ஒரு பட்டியலையே படித்தார்கள். நல்ல வழக்குக்கு நீண்டதொரு வாதமும் தேவையில்லை; நல்ல ஒரு வழக்கறிஞரும் தேவையில்லை என்பார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நல்ல வழக்கு இல்லாததினால்தான், நீண்ட நேரம் அவர்கள் வாதிட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 11-35

தமிழனாகப் பிறந்தவர் தமிழுக்குப் பாடுபடாமல் யாரும் இருக்க முடியாது. ஆனால் நீங்கள் தமிழுக்காகச் செய்த நன்மைகளை விட, கெடுதலை அதிகமாகச் செய்து விட்டீர்கள். ஆகையினால்தான் இதை வெளியே சொன்னால் எங்களுடைய நண்பர்களாகிய உங்களைப் பற்றி வெளியே தவறாகக் கருதுவார்களே என்று அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் முயற்சி செய்தபொழுது, என்னை—நீங்கள் யாரையும் பேச விடாமல் அன்றைக்கு இங்கே உட்கார்ச் சொல்லி விட்டீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, உங்களுக்குச் சொல்வேன், ஓட்டப்பந்தயம் நடக்கிறது. ஆனால், ஓட்டப் பந்தயத்திற்கு முதல் நாளிலே தோர்வு நடக்கிறது-செலக்ஷன் என்று சொல்வார்கள். அதிலே சிலபேர் தோற்றுப் போய் விடுவார்கள். மறுநாள் நடக்கிறது. அதிலே வெற்றி பெறுவார்கள். ஆனால் அந்த வெற்றி மேடைக்கு யார் போவார்கள்? மறுநாள் நடைபெற்ற ஓட்டப் பந்தயத்திலே முதலாவதாக வருகிற இரண்டு பேர், ஆண்டு பேர் வெற்றி மேடையிலே போய் ஏற வேண்டும். ஆனால், தோற்றுப் போனவர்கள், முதல் நாள் செலக்ஷனிலே தோற்றுப் போனவர்கள், நான் வெற்றி மேடைக்குப் போவேன் என்று சொன்னால் மக்கள் சிரிக்க மாட்டார்களா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, நீங்கள் தமிழுக்குப் பாடுபட முயற்சி செய்தீர்கள். ஓட்டப் பந்தயத்திலே ஓடுவதற்கு வந்து, முதல் நாளே தோற்றுப் போனவர் மறுநாள் நடக்கிற போட்டியில், நான் வெற்றி மேடையிலே போய் முதலிலே நிற்பேன் என்று சொன்னால், அங்கே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற-வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களே ஓட்டப் பந்தயத்தை, அவர்களெல்லாம் என்னி நகையாடுவார்களே என்று நான் சொல்வதைப் போலத்தான் நீங்கள், (குறுக்கீடு) I am not yielding.

1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன் :

தலைவரவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் நீண்ட விளக்கம் சொல்லிவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் ஈல்ட் ஆனது வேறு பிரச்சினையில். (குறுக்கீடு) நீங்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னீர்கள், அந்தக் கட்சியிலே நீங்கள் இல்லை என்பதற்காக வந்த விவாதங்கள் அவையெல்லாம். குமரி அனந்தன், தயவு செய்து உட்காருங்கள். அமைச்சர் முடித்து விட்டீரும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அதே போலத்தான், நீங்கள் தமிழைப்பற்றி சொல்லிச் சொல்லிச் தோற்றுப் போய் இருக்கிற நீங்கள், நாட்டு மக்கள் உங்களைப் பற்றி, தமிழை நாங்கள் வளர்த்தோம் என்று சொன்னால் தவறாகக் கருதுவார்களே என்பதற்காகத்தான் நான் தெரிவித்தேன் என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது அவருடைய கருத்து. உங்களுடைய கருத்தை நீங்கள் சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடு) அவர் முடித்து விட்டீரும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : ஓட்டப் பந்தயத்தைப் பற்றிச் சொன்னதற்கு நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது அவருடைய கருத்து, அவர் முடித்து விட்டீரும். தயவு செய்து வேண்டாம். நீங்கள் மறுபடியும் பேச ஆரம்பித்தால் இதே விவாதம் ரொம்பவும் தொடரும், வேண்டாம், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அது மட்டுமல்ல, உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும், 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் நீங்கள் போட்ட பட்டியல் எல்லாம், அது ஏட்டுச் சுரைக்காய் இருந்ததே ஒழிய அது கறிக்கு உபயோகப்படவில்லை என்பது தான் இன்றைக்கு நாட்டிற்குத் தெரிந்த ஒன்றாகும் என்பது உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். (குறுக்கீடு) நீண்ட நேரம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் அவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

ஆனால், தமிழுக்காகப் பாடுபட்டேன் என்று சொல்கிற நீங்கள், இந்தியை இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து புகுத்துகிற பொழுது, அதை எதிர்த்துப் போராடி ஜெயிலுக்குச் சென்றார்கள் தாளமுத்து நடராஜன் அவர்கள். அப்படி தாளமுத்து நடராஜனை இங்கே கொண்டு வருகிறபொழுது.. இந்த மாதிரி

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1993 ஏப்ரல் 27]

நடராஜன் அவர்கள்..அன்றைக்கு நடராஜன் அவர்கள் உள்ளே இருக்கிற பொழுது, நீ மன்னிப்புக் கேட்டு வெளியே போ என்று அவர்களைக் கேட்கிறார்கள். 15-1-1939, நடராஜன் இறந்தது. நடராஜன் மரணப் படுக்கையிலே கிடக்கிறார், ஜெயிலில் நோய்கண்டு. மன்னிப்புக் கேட்டு விடுதலை ஆகும்படி கூறினார்கள். மன்னிப்புக்கேட்டு, மானம் இழந்து, உயிர் வாழ்வதைக்காட்டிலும் சிறையில் உயிர் விடுவது மேலானது என்று அன்றைக்கு வைர நெஞ்சத்தோடு இருந்து இறந்தபொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சி இங்கே இருந்தது.

முற்பகல் 11-40

அதுமட்டுமல்ல, சட்ட மன்றத்திலே அன்றைக்கு வாதம் வந்தது, 18-1-1939. சென்னை சட்டமன்றத்தில் வாதம் வந்தது. நடராஜன் என்பவர், இங்கே சொல்கிறார்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள், வேதனையாக இருக்கிறது, அவர், தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட நான், வெளியே வரமாட்டேன்; மன்னிப்பு கேட்கமாட்டேன், என்று சொல்லி, இறந்தபிறகு, இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள்—அவர்களும் தமிழர்கள்தான்; அவர்களும் தமிழ் மொழிதான் பேசினார்கள்; அவர்களும் தமிழ் உணர்வோடு தான் இருந்தார்கள்; அவர்களும் தமிழ்க் காற்றைத்தான் சுவாசித்தார்கள்; ஆனாலும்கூட—அவன் தமிழுக்காக இறந்தான் என்று இங்கே இரங்கல் தீர்மானம் போடுவதற்குப் பதிலாக, நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன்; 'நடராஜன் என்பவர் படிப்பு வாசனையே அறியாத ஒரு இளைஞன்' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நங்கள் எடுத்துச் சொடுங்கள், 18-1-1939 குறிப்பை. தன் தாய்மொழியில் கூட நடராஜனுக்கு எழுதத் தெரியாது என்று அரசின் சார்பில் பதில் அளிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல; படிக்காததனால்தான் இறந்தானா என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கேட்டார்கள். படிக்காததனால்தான் இறந்தானா அல்லது படிப்பு இல்லாததனால்தானா என்றதற்கு, அவன் படிக்காததனால்தான் கைது ஆனான்; சிறைக்குச் சென்றான்; இறந்தான் என்றார்கள். ஆனால், உண்மை என்னவென்றால், நடராஜன் நன்றாகப் படித்தவன்; எழுதத் தெரிந்தவன். அவ்வாறு காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள் என்றால், எப்படி அவர்கள் தமிழுக்காகப் பாடுபட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும்?

அதைப் போலத்தான் தாளமுத்து நடராஜன் அன்றைக்கு இறந்தான்--1938-39-ல்—இதை நான் நீண்டநேரம் வாதாட வேண்டியதில்லை. நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய வாதம்..நல்ல வழக்குக்கு அதாவது இதற்கு நல்ல வழக்கறிஞரும் தேவையில்லை; நான் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞரும்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

1993 ஏப்ரல் 27]

இல்லை, நீண்டநேரம் வாதாடவும் தேவையில்லை. சொல்வார்கள் வெளியிலே. அன்றைக்கு நீங்கள் தமிழுக்காகப் பாடுபடவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். 1937, 1938 முடிந்தது. அதற்குப் பிறகு நாடு விடுதலை அடைந்தது. எப்போது? 1947இல். ஆனால், தேர்தல் எப்போது நடந்தது? 1946இல் நடந்தது. ஒரு வருடம் முந்தி, தேர்தல் நடந்தது. ஆனால் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு தேர்தல் நடந்து, வந்த பிறகு மீண்டும் கட்டாய இத்தியைக் கொண்டுவந்து புகுத்தினீர்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேன். அன்றைக்கு தெள்ளாறு சிறையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 26-9-1936இல் சிறைக்குச் சென்றார்கள். அதற்குப் பிறகு, பெரியார் அவர்கள் 5-12-1938இல் சிறைக்குச் சென்றார்கள். தெள்ளாறு சிறையிலே ஏன் போட்டார்கள் என்று கேட்டால், அவர்களை தெள்ளாறு சிறையிலே போடுவதற்குக் காரணம், அங்குதான் கைதிகளுக்கு நல்ல இடம் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் சட்டமன்றத்திலே வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, 1948இல்(குறுக்கீடு).

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சிறப்பாகப் பேசினீர்கள் ; அமைதியாகக் கேட்டார்கள். (குறுக்கீடு) இப்போது, நீங்கள் விரிவாகப் பேசியதை அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டதான் இருந்தார்கள். திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசியதற்கு எல்லோரும் ரொம்ப அமைதியாக இருந்து அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரே ஒரு பிரச்சினையில் அவர்கள் ஜனதா கட்சியிலே இருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்ததை, நான் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒரு அங்கத்திலே இருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன் என்று சொன்ன நேரத்திலேதான் வாதப் பிரதிவாதம் ரொம்பவும் நீண்டது. அதுதவிர, பிரச்சினைக்குள்ளே சென்று அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, எவ்விதக் குறுக்கீடும் இல்லை. (குறுக்கீடு) when he is not yielding to.... (குறுக்கீடு)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும். என்னுடைய பேச்சிலே எவ்வளவோ பேர்கள் குறுக்கிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். உங்களுக்கு குறுக்கீடு என்பது, அந்தப் பிரச்சினையிலேதான் வந்தது, அவர் பேசி முடிக்கட்டும் ; பிறகு உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கிறேன்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அதற்குப் பிறகு, மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன்—வந்தவுடனேயே இந்தியைப் புகுத்தினார்கள். வந்தவுடனேயே இந்தியைப் புகுத்தினார்கள். அதற்காக இந்தியை அழிக்கிறபோது, புகைவண்டி நிலையத்திலே இந்தியை அழித்தபோது, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால், இவையெல்லாம் வரலாற்றிலே இருக்கிறது. புகைவண்டி நிலையத்திலே, தார் கொண்டு இந்தி எழுத்துக்களை அழித்தபோது, காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை மண்ணெண்ணெய் கொண்டு நீக்கினார்கள். அதுமட்டுமல்ல; 1948இலே ஜெயிலுக்குப் போகிறபோது, தாய்மார்கள் எல்லாம் ஜெயிலுக்குச் செல்கிறார்கள். குழந்தைகளுடன் சென்றார்கள் என்று சொன்னால், அந்தத் தாய்மார்களுக்கு — சொல்லக் கூடாது இந்த வார்த்தைகள் எல்லாம்; செய்தித்தாள்களில் வந்தது; உங்களிலே பலருக்கு வயது வந்தவர்களுக்குத் தெரியும்; நான் எல்லாம் அப்போது வேதனைப்பட்டேன். தரையைப் பற்றி இவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுகிறார்களே என்று வேதனைப்பட்டேன். தாய்மார்கள் ஏன் அங்கே செல்லுகிறார்கள் என்றால் அந்தத் தாயினுடைய, பால் கொடுக்கின்ற இடத்தில் பால் வரவில்லை. சிறைச் சாலையில் பால் கொடுக்கின்றார்கள். அதற்காகச் செல்லுகின்றார்கள் என்று அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், வேறு என்ன செய்வது? (குறுக்கீடுகள்).

முற்பகல் 11-45

ஆனால் 1948-லே நீங்கள் திரு. வி. க. வைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். (குறுக்கீடுகள்) நான் அவர் சொன்னதைச் சொல்லுகின்றேன். அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால்—17-7-1948 இல் திரு. வி. க. பேசியது. (குறுக்கீடுகள்) நான் திரு. வி. க. பேசியதைச் சொல்கிறேன்—இல்லை என்றால் நாளைக்கு இன்னொரு உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வரலாம். “தற்கால நமது சிறுவர், சிறுமியர் கட்டாயமாக மூன்று மொழி பயில வேண்டும். மூன்றில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். அதாவது பள்ளிதோறும் சிறுவனும், சிறுமியும், தமிழ், இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழியையும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும். இந்த மூன்று மொழியையும் படிக்க குழந்தையினுடைய மூளை இடம் கொடுக்குமா” என்பதை திரு. வி. க. கேட்கிறார். கல்வி அமைச்சர் சிந்திக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்கிறார், வங்காளத்திலே, மராட்டியத்திலே வேறு எந்த தேசத்திலும் இந்தி கட்டாயம் இல்லை. இங்கு மட்டும் ஏன் அது கட்டாயமாக வரவேண்டும். ஒரு நாட்டில், ஒரு மொழி தேசிய மொழியாக வேண்டுமானால் அம்மொழியில் ஏனைய மொழிகளைக் காட்டிலும் அதிகம் கலைகள், அதிகப் பண்புகள், அதிகக் காவியங்கள் இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சியாளர்களும், அறிஞர்களும் அம்மொழியில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தேசிய மொழி ஆகின்ற தகுதியே வருகிறது. இன்றைக்கு 81

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மொழி தேசிய மொழி இருக்கிறது. அதை நாம் மறுக்க முடியாது. 18 மொழி இருக்கட்டும். பாதகம் இல்லை. அந்த தேசிய மொழியாக இருக்கிற தகுதியே இந்திக்கு இருக்கிறதா என்பதை திரு. வி. க. கேட்கிறார். அதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குமரி அனந்தன், நீங்கள் விரிவாக காங்கிரஸ் கட்சி தமிழுக்குச் செய்த சேவையைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தீர்கள். எந்த எந்த இடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி தமிழுக்குச் சேவை செய்யவில்லை என்பதற்குரிய சில எடுத்துக்காட்டுகளை அவர் சொல்லுகின்றார்.

முற்பகல் 1-1-50

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : 1965-லேதான் தமிழ்நாட்டில் எத்தனையோ பேராட்டங்கள் நடந்தன. ஆனால் அதில் தலைசிறந்த பேராட்டமாக இருந்தது இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆகும். அரசியல் சட்டம் உருவாகி, 15 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு, இந்தி இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழி-தேசிய மொழி என்பது வேறு, ஆட்சி மொழி என்பது வேறு, Official Language - National Language—இந்தி ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டும் என்று 1965 ஜனவரி 26-ல் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் இங்கேயுள்ள யாருமே அதை எதிர்க்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் எதிர்ப்பு இருந்தது. எங்கும் பொதுக்கூட்டம் போடக்கூடாது, எங்கேயும் ஊர்வலம் போகக்கூடாது என்றார்கள். 20ஆம் தேதி பொதுக்கூட்டம் நடக்க ஆரம்பித்தது. 26ஆம் தேதி நடந்தது. பொதுக்கூட்டம் நடத்தக்கூடாது என்றாலும் நடந்தது. 24ஆம் தேதி ஊர்வலமும், பொதுக்கூட்டமும் நடைபெற்றது. சென்னையில் சிவலிங்கம், ரெங்கநாதன் போன்ற வாலிபர்கள் தீக்குளித்து இறந்தார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில்—நான் படித்த பல்கலைக் கழகத்தில் அங்கே இராஜேந்திரன் என்ற காவலாளியின் மகன்—அதாவது போலீஸ்காரரின் மகன், ஒரு போலீஸ்காரராலே சுடப்பட்டார். அந்தப் பிணத்தை வாங்கச் சென்ற என்னிடத்திலே பிணத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்றார்கள். நான் வாதாடி, பிறகு அதைப் பெற்றேன். ஊர்வலமாகப் போகக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதனால் ஊர்வலமாகப் போகாமல் அதை அடக்கம் செய்தோம். சென்னையில் சிவலிங்கம் தீக்குளிக்கிறபோது “உயிர் தமிழுக்கு, உடல் தீக்கு” என்று எழுதி வைத்தார்கள். சாகும்வரை இந்தியை எதிர்ப்போம் என்று பள்ளி மாணவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். போராட்டம் ஜனவரி 6ஆம் தேதிக்குப் பிறகு தொடர்ந்தது. 2-2-1965-ல் இரயில் நிறுத்தப் போராட்டம். 3-2-1965-ல் இந்தித் திணிப்பை வாபஸ் பெறமுடியாது என்று

[1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அன்றைக்கு இருந்த பிரதமர்—3—2—1965-ல் இந்தியை வாபஸ் பெற முடியாது என்று அன்றைய பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்—அறிவித்தார்கள். 4-2-1965-ல் இரயில் முன் படுத்து மாணவர்கள் மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். 7-2-1965 அன்று தமிழ்நாடு முழுவதும் உண்ணாவிரதம். 10-2-1965-ல் தமிழ்நாடு முழுவதும் போராட்டம்—தமிழைக் காப்போம் இந்தியை எதர்க்க வேண்டுமென்று முழக்கமிட்டவர்கள் மீது—வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை, தமிழைக் காப்போம், இந்தியை எதிர்ப்போம்—வேறு எதையுமே சொல்லவில்லை—7 இடங்களிலே துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். 25 பேர் இறந்தார்கள். வேறு இடத்திலே துப்பாக்கியால் சுட்டதில் 6 பேர் இறந்தார்கள். 12-2-1965-ல் கலவரத்தை அடக்க சென்னைக்கு 12 விமானங்களிலே இராணுவம் வந்தது. 12 இடங்களில் துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். 31 பேர் இறந்தார்கள். ஆக, அப்பொழுது மட்டும் 95 பேர் மொத்தம் இறந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டுத்தான், 18-2-1965-ல் மத்திய அரசு பணிந்தது. மத்திய அரசு பணிந்தது, விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறவரையிலும், ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்று, இந்தி பேசாத மக்களுக்கு நேரு அளித்த உறுதிமொழி சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று நேரு கொடுத்த உறுதிமொழியைத் தொடர்ந்து அவர்கள் இந்தி இல்லையென்று சொன்னபிறகுதான், அன்றைக்கு இந்தி எதிர்ப்பு நின்றது என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1965-ல் மாணவர்கள் போராடியது இந்தி மொழி பேசாதவர்களுக்கு மட்டுமா? இன்றைக்கு எத்தனை மாநிலங்களிலே இந்தி பேசுகிறார்கள்? ஆனால் திராவிட இயக்கம் தமிழுக்காக மட்டும் பாடு படவில்லை. இந்தி பேசாத அத்தனை மாநிலங்களுக்காகவும் பாடுபட்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற, அந்தஸ்து பெற்ற மாநிலம், அந்தஸ்து பெறாத மாநிலம் 32 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்தி பேசுகிற மாநிலம் 6 மாநிலம் தான். இந்தி பேசாத, அதாவது சாதாரண மாநிலம் இருக்கிறதே அது 9, 31-க்கு 9. அதுமட்டுமல்ல, இந்தி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே பூராவும் பரவலாகப் பேசப்படுவதில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு சதவீதம் பேசுகிறார்கள் என்பதல்ல. குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியிலே பேசுகிறார்கள். இன்றைக்கு இந்தி, இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழியாக வராமல் இருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற அத்தனை மாநிலங்களுக்கும், இந்தி பேசாத மாநிலங்களுக்கும் வாங்கிக் கொடுத்த பெருமை திராவிட இயக்கத்திற்கு என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளவில்லை, அதை நாம் சொல்வதற்கு இவ்வளவாவது இந்த இயக்கம் செய்ததே என்று மகிழ்ச்சியாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலிலே 95 பேர் இறந்தார்கள் என்று சொன்னேன். அதுமட்டுமல்ல, சிவலிங்கம், அரங்கநாதன்

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

முற்பகல் 11-55

சின்னசாமி, சாரங்கபாணி, வீரப்பன், இவ்வளவு பேர்களும் அன்றைக்கு இந்த இந்தி எதிர்ப்பிலே ஈடுபட்டு அவர்கள் எல்லாம் இறந்தார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தீர்மானம் என்று சொன்னார்கள் இங்கே. இங்கே தீர்மானத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். தமிழகம் என்று தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ம.பொ.சி. கொண்டு வந்தார்கள் என்றால், ம.பொ.சி. அவர்கள் அன்றைக்கு யாருடைய சின்னத்திலே நின்றார்கள். வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதும், யாருடைய ஆதரவில் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு ம.பொ.சி. அவர்கள் உங்களோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் உங்களை விட்டு பிரிந்து எங்களோடு இருந்த காலம் உண்டு. என்னைக்கு என்று சொன்னால், உங்களில் பலர் பிறக்காத காலத்திலே (சிரிப்பு). தப்பு இல்லை அது. 1949-லிலே இருந்து திரை விலக வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா எழுதினார்களே அதையே ம.பொ.சி எழுதினார்கள். திரை விலக வேண்டும் என்று எழுதினார்கள். அதைப் படித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன் நான். அப்படி அவர்கள் திரை விலக வேண்டும் என்று எழுதினார்கள். ஆகவே ம.பொ.சி. கொண்டு வந்தது எங்களை மீறிக் கொண்டுவரவில்லை. அது மட்டுமல்ல. தமிழகம் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எழுதி அனுப்பினால் வடக்கே உள்ளவர்கள், 'தமிழகம்' என்று சொல்ல வரவில்லையே என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாடு என்று எழுதி அனுப்பினார்கள். அது வருகிற போது, அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, கொண்டுவருகிற போது தமிழ்நாடு என்றால் தனி நாடு கேட்பதைப் போல் இருக்கிறது, எனவே அதில் நாடு என்பதற்கு என்.ஏ.இ.யூ. என்று போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே இருந்து சென்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். வேண்டுமென்றால் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இங்கேயிருந்து சென்ற காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், 'நாடு' என்பதற்கு என்.ஏ.இ.யூ. என்று போடக்கூடாது, அது தனி நாடாக ஆகும் என்று சொன்னார்கள். உள்துறை அமைச்சர் திரு. ஓய். பி. சுவான் அவர்கள், இதைக் கொண்டுவருகிறபோது சொன்னார்கள் : 'நாடுமெல்லாம் அரசியல்வாதிகள், அரசியல் மட்டம்தான் தெரியும், ஆனால் இதைத் தமிழகத்தின் முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர் இலக்கியத்தை நன்றாகத் தெரிந்தவர். அதில் இருக்கிற ஒரு வார்க்கை 'நாடு' எனவே என்.ஏ.இ.யூ. என்பது அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று தான் அன்றைக்கு திரு. ஓய். பி. சுவான் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே மட்டுமல்ல. ராஜ்யசபையில் புபேஷ்குப்தா அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தில் இங்கே 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதை கொண்டுவருகிறபோது அங்கே இருந்த மத்திய அமைச்சர் 'If at any time the State Government expressed their opinion in favour of any change in the name, it would receive due consideration of the Centre' என்று சொன்னார்கள். அதாவது மத்திய அமைச்சர் அதைச் சொல்லி ஆகிவிட்டது. மத்திய அமைச்சர் என்ன சொன்னார்? 'If at any time the State Government expressed their opinion in favour of any change in the name, it would receive due consideration of the Centre' என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் 1957-ல் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று தனி நபர் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறபோது இங்கே சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை என்று எதிர்த்தார்கள். இது ஒன்று. அப்படி இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசிய நாள் 23-7-1964. அன்றையதினம் பேசி இருக்கிறார்கள். அதில் பேசுகிறபோது சென்னை மாநிலம் என்றிருப்பது தமிழுக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் நல்லது என்று அன்று சொன்னார்கள். சென்னை மாநிலம் என்றிருப்பது தமிழுக்கும், தமிழ் பண்பாட்டுக்கும் நல்லது என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்று கூறினார்கள். என்றைக்கு? 23-7-1964 அன்றைக்கு. நடவடிக்கைக்குறிப்பில் 67 ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தால் நாட்டுக்கு என்ன என்று அதே காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தால் நாட்டுக்கு எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை என்று அதே நாளில்தான் சொன்னார்கள் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்குமா, எல்லோரும் படித்துவிடுவார்களா, என்று நான் பேசவில்லை. இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. பாருங்கள். அதாவது 23-7-1964 தேதியில் இங்கே நடந்த நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்கிறது. எல்லோரும் படித்து விடுவார்களா எல்லோருக்கும் வறுமை நீங்குமா என்று பேசி அன்றையதினம் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டமன்றத்தில் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இங்கே இருந்து அனுப்புகிறபோது அங்கே ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இங்கே எதிர்த்தார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன பொருள்? ஆங்கிலத்தில் 'மெட்ராஸ்' என்று இருக்கட்டும், என்று ஒரு காம்ப்ரமைஸ்-க்கு வந்தார்கள்.

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

நண்பகல் 12-00

'No compromise on right point' என்று திராவிட இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்றைக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற புரட்சித் தலைவி அவர்கள் காம்ப்ரமைஸ் என்றால் அது ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக என்றால் அதற்குத் தயாராக இருப்பாரே தவிர 'No compromise' 'We will not surrender our policy on compromise' (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்றல்ல. அன்றல்ல, 'We will not surrender our policy on compromise' என்பதை அன்றைக்கே தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஆங்கிலத்தில் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருக்கட்டும், தமிழிலே மாத்திரம் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வையுங்கள் என்று சொன்ன பொழுது அன்றைக்கு இங்கே இருந்த கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் அதை எதிர்த்து பேசியிருக்கிறார்கள். மேலும் பாராளுமன்றத்தில் அப்படி சட்டம் செய்தால் தமிழ்நாடு என்று வரும். அப்படிச் சொன்னார்கள். தெரிந்து சொன்னார்களோ அல்லது தெரியாமலே சொன்னார்களோ, ஒரு நாட்டுக்கு பெயர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு பெயர், தமிழில் ஒரு பெயர். அப்படி என்றால் அது அரசியல் சட்டத்திலே வர முடியுமா என்று அன்றைக்கு கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நாவலர் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள், நான் தமிழிலே நெடுஞ்செழியன் என்று தான் எழுதுகிறேன், ஆங்கிலத்திலும் நெடுஞ்செழியன் என்று தான் எழுதுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் வேறு எப்படி தான் எழுதுவது என்று அன்றைக்கு அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தமிழிலே இரா. நெடுஞ்செழியன் என்று போடுகிறார். ஆங்கிலத்தில் வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் என்றுதான் போடுகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இங்கே பேசுகிற போது அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பிரச்சினை என்பதற்கு என்ன தமிழ் என்று தெரியுமா என்று. நான் பண்டிதன் அல்ல. பாமரனாக இருந்தால் கூட தெரியாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். நான் பண்டிதனும் இல்லாமல், பாமரனும் இல்லாமல் இருப்பதால்தான் நான் பேசுகிறபோது சண்டைக்கு வருகிறீர்கள். ஆனால் பிரச்சினை என்பதற்கு பொருள் என்று சொன்னார்கள். தேவையானால் சிக்கல் என்றும் சொல்வார்கள். இதை தமிழ் படித்தவர்களிடம் கேட்டால் மிகவும் நன்றாக சொல்வார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வந்து தான் தமிழ்நாடு என்று பெயரை சூட்டினார்கள் என்று இங்கே சொன்னேன். அது சட்டமாக்கப்பட்டது. ஆகையினால்தான் நான் முதலில் சொன்னபடி நீங்கள் தமிழுக்கு பாடுபட்டோம், பாடுபட்டோம் என்று சொல்வது ஏட்டளவிலே இருந்ததேயொழிய அது நடைமுறையில் இல்லை. நடைமுறையில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாதபொழுது நாங்கள் தமிழுக்கு பாடுபட்டோம், பாடுபட்டோம் என்று சொன்னால் தவறாக கருதுவார்கள் என்றுதான் நான் உங்களுக்குச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் தவறாய் இல்லை. ஆனால், தமிழுக்கு பாடுபட்டோம் என்று இன்றைக்குக் கூட நீங்கள் சொல்லாமல் இருப்பது உங்களுக்கும் நல்லது, எல்லோருக்கும் நல்லது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்தபடியாக திரு. வி. க.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற புத்தகங்களை எல்லாம் பார்த்தால் இன்றைய மானியக் கோரிக்கைகளை எடுப்பதற்கு நேரம் ஆகும் போல் இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளை மட்டும் நீங்கள் சொல்லி முடித்தால் போதும். மற்ற உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடாமல் இருப்பது நல்லது. குறுக்கிட வேண்டாம். நேரம் ஆயிற்று.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தமிழுக்காக பாடுபட்டோம் என்று சொன்னால் புரட்சித் தலைவர் என்னென்ன பாடுபட்டார்கள் என்று சொன்னால் மதுரையில் உலக தமிழ் சங்கத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். மதுரையில் 5-வது உலக தமிழ் மாநாட்டை நடத்தினார்கள். தஞ்சையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். கீழ்க்கண்ட தமிழ் சான்றோர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா நடத்தினார்கள்.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், உமா மகேஸ்வரன், வெங்கடசாமி நாட்டார், கார்மேக கோனார், பாரதியார்—காங்கிரஸ்காரர் அவர்கள் நூற்றாண்டு விழா, வ. உ. சிதம்பரனார் — காங்கிரஸ்காரர் நூற்றாண்டு விழா. திரு.வி.க. கடைசியிலே எங்கள் கூடதான் இருந்தார். அவருக்கு நூற்றாண்டு விழா. பெரியார் அவர்களுக்கு எல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். 1948-லே ஈரோட்டிலே நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மாநாட்டிலே திரு. வி. க. அவர்கள் திராவிட நாட்டை திறந்து வைத்துப் பேசினார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்..

1993 ஏப்ரல்: 27]

திரு. போளூர் வரதன் :

ஒரு கிளாரிபிகேசன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடிக்கட்டும், வேண்டுமென்றே ஏதாவது பேசிக்கொண்டே இருக்கக் கூடாது. உட்காருங்கள். வேகமாக அவரை முடிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். கிளாரிபிகேசனுக்கு he is not yielding உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

பிற்பகல் 12-05.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கிற எங்களுடைய முதலமைச்சர் அண்ணா வழி வந்து, பெரியார் வழி வந்த, புரட்சித் தலைவர் வழி வந்த முதலமைச்சர் அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கல்லூரிகளில் தமிழை வளர்ப்பதற்காக, தமிழ் மன்றங்களுக்கு நிதி உதவி அளித்து, உத்தரவைப் போட்டார்கள். பிற மாநிலங்களில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக 35 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எம்.ஏ., பி.ஏ., படிப்பவர்கள் தமிழ் படிக்காமலேயே பட்டம் பெறலாமென்ற நிலையை மாற்றி, தமிழ் படிக்காமல் யாரும் பட்டம் பெற முடியாது என்ற நிலையை உருவாக்கி, கட்டாயமாகத் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். தமிழகத்தில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக்கி, கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் தமிழைக் கட்டாயம் படிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒவ்வொரு நூலகத்திலும் கீழ்க்கண்ட தமிழ்ப் புத்தகங்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக 85 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தமிழ்ச் சொல்லகராதி, திருக்குறள், பாரதியாரின் புத்தகங்கள் அவை. தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் 150 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. இதனால் சென்ற ஆண்டு 23,000 மாணவர்களும், மாணவிகளும் பயனடைந்தார்கள். தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியாரின் நூல்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஓர் இருக்கையை ஏற்படுத்தினார்கள். தமிழ் பதிப்புக் குழு தமிழ் நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்களையும் வெளியிடுவதற்கு, கல்லூரி மட்டத்திற்கான நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஒரு லட்சமல்ல, இரண்டு லட்சமல்ல, இவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறபோதும் கூட 100 இலட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), போதும்....

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த சர்க்கரை செட்டியார் விவகாரத்திற்கு மட்டும் பதில் சொல்லி முடித்தால் சரியாகப் போகும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. வி. க. அவர்களையும், சர்க்கரைச் செட்டியார் அவர்களையும் நாடு கடத்த ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் தீர்மானித்ததை நீதிக்கட்சி எதிர்த்தது. இங்கே பல இடங்களிலே, பல இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் படிக்கிறேன். மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் பேசுவதாகப் போட்டு, ‘‘ ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ராஜினாமா செய்தார்கள். (கூச்சல், குழப்பம்) காங்கிரஸ் காரர்கள். நாடு கடத்திய தீர்மானத்தை அன்று எதிர்த்தார்கள் நீதிக்கட்சியினர் என்று சொன்னார்கள் ’’ என்று இருக்கிறது. அதுதானே.

திரு. குமரி அனந்தன் : நாடு கடத்தப்பட்டார் ; நாங்கள் ராஜினாமா செய்தோம், நீதிக்கட்சி ராஜினாமா செய்தது— இந்த இரண்டும் தான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நீங்கள் ஒரு புத்தகம் காண்பித்தீர்கள். நானும் ஒரு புத்தகம் காண்பிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவரும், ஒரு புத்தகத்தைக் காண்பிக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. குமரி அனந்தன் : அதை யார் எழுதியது? நான் வைத்திருப்பது, அவரே எழுதியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு புத்தகத்தைப் ‘ பேஸ் ’ பண்ணிச் சொல்கிறேன் என்று அவர் சொல்கிறார். (குறுக்கீடு) திருமதி ரமணி நல்லதம்பி, அப்போதிருந்து நீங்கள் செய்வது முறையல்ல. ஒவ்வொன்றுக்கும் உட்கார்ந்து கொண்டே காமென்ட் அடிக்கிறீர்கள். அது நல்லதல்ல. அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாதகமில்லை. நாங்கள் எல்லாம் எதிர்ப்பிலேயே வளர்ந்து, எதிர்ப்பிலேயே வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டும் பேசலாம், நின்று கொண்டும் பேசலாம். பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். அதையெல்லாம் சர்வசாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிற

1993 ஏப்ரல் 27] [திரு எஸ் டி. சோமசுந்தரம்]

அளவுக்கு மனப் பக்குவத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எங்களுக்கு உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒஸ்). எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். மனப் பக்குவம் இல்லாவிட்டாலும் நீங்கள் பேசிப் பேசி மனப் பக்குவத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்.

பிற்பகல் 12.10

லார்ட் வெலிங்டன் பிரபு இந்த மாகாணத்தின் கவர்னராக இருந்த சமயத்தில்தான் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி சபை அமைந்தது. அந்தச் சமயத்தில் சென்னையில் மின் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அதன் பயனாக ஏழைத் தொழிலாளர்கள் 6 பேர்கள் உயிர் துறந்தனர். தொழிலாளர் இயக்கத்தை இளமையிலேயே குழி தோண்டிப் புதைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அக்காலத்தில் தொழிலாளர் தலைவர்களான கல்யாணசுந்தர முதலியார், பி.டி. வாடியா, சர்க்கரைச் செட்டியார், இ.எல். ஐயர், கோடம்பாக்கம் நடேச நாயக்கர் ஆகிய ஜவரையும் நாடு கடத்தும்படி கவர்னர் ஒரு அவசர உத்தரவைப் பிறப்பித்தார். நாடு கடத்தினார்களா, இல்லையா என்பது பிரச்சினை இல்லை. உத்தரவு பிறப்பித்தார் என்று சொன்னாலே உத்தரவு போட்டாகி விட்டது. அந்த உத்தரவை நடைமுறைப் படுத்தப்பட முடியாமல் போனதற்கு யார் காரணம்? உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) அதனால் தொழிலாளர் கிளர்ச்சி அதிகரித்தது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் சர். பி.டி. தியாகராயர், கவர்னரின் செயலைக் கண்டு ஆத்திரம் அடைந்தார். உடனே தனது கட்சியின் மந்திரி சபையின் கூட்டத்தைக் கூட்டினார். தலைவரை நாடு கடத்தும் கவர்னரின் உத்தரவை வாபஸ் பெற வேண்டும், இல்லையேல் மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்யும், அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பதில்லை என்று முடிவு செய்தார்கள். தியாகராயர் கவர்னரைச் சந்தித்து மேற்படி முடிவைத் தெரிவித்து மூன்று மந்திரிகளுடைய ராஜினாமாவையும் அவரிடத்திலே கொடுத்தார். அதன் பயனாகத்தான் அன்றைக்கு நாடு கடத்தப்படும் உத்தரவு திரும்பப் பெறப்பட்டது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் உட்காருங்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை முடிக்கட்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்: அவர் ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு படித்தார். எந்தப் புத்தகத்திலேயிருந்து அவர் படித்தார்? யார் அதை எழுதியது? அது

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [1993 ஏப்ரல் 27]

அரசாணையா என்பது போன்ற விவரங்களை அவர் சொல்லவில்லை. இந்தப் புத்தகம் யாரால் எழுதப்பட்டது? அவர் நேரடியாக அரசாணைகளைப் பற்றி சொல்கிறாரா என்பதை அவர் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய வரலாறு. நீதிக்கட்சியினுடைய வரலாறு. எழுதியவர் டி. எம். பார்த்தசாரதி. இதிலே வரலாறு எழுதுகிறவர்கள் வரலாற்றுப் பற்றி மட்டும் எழுதுவது இல்லை. பின்னாலும் எழுதுவது உண்டு. இன்னமும் சொல்கிறேன். திரு.வி.க. இன்றைக்குப் பெரியவர். ஆனால் நீதிக்கட்சி ஆட்சியிலே இருக்கிற காலத்தில் திரு.வி.க. 30, 40 வயது உடையவர்தான். ஆனால் நீதிக்கட்சியின் தலைவராக அன்றைக்கு இருந்த தியாகராயர் 70 வயது தாண்டியவர். அதனால் சொல்கிறேன். திரு.வி.க. எழுதுகிறார் : அன்றைக்கு 1921 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்கு மோசமான ஆண்டு. லார்டு வெலிங்டன் ஊட்டியிலிருந்து வந்தார். நாடு கடத்தல் உத்தரவுக்குப் பிறகு சென்னைக்கு வருகிறார். நாடு கடத்தல் செயல் நடந்ததா? சென்னை என்ன பேசிற்று என்று கேட்கிறார். என்ன பேசிற்று என்றால், தொழிலாளர் தலைவர்களை நாடு கடத்த நீலகிரியிலிருந்து லார்டு வெலிங்டன் வந்தார் என்று பேசிற்று. நாடு கடத்தல் செயல் நடந்ததா? இல்லை. ஏன்? தியாகராயர் தலையீடு. இதை நான் சொல்லவில்லை, திரு.வி.க. எழுதுகிறார். அது மட்டுமல்ல, தியாகராயரைக் கண்டு நிகழ்ச்சியைக் கேட்டேன். நீங்கள் நல்லவர். உமது கட்சி விவேகம் உடையது. எல்லோருக்கும் 144 போட்டார்கள். எனக்கு மட்டும் போடவில்லை. என்னை நாடு கடத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணினார்கள், ஆகவேதான் எனக்கு 144 போடவில்லை என்று திரு.வி.க. எழுதுகிறார். அது மட்டுமல்ல. அவர் மேலும் சொல்கிறார். ஏன் என்னை நாடு கடத்தவில்லை என்கிறார். நாடு கடத்தினால் உமது வாழ்வே தொலையும். ஏனென்றால் திரு.வி.க. சிறிய வயது. தியாகராயர் பெரியவர். நாடு கடத்தினால் உமது வாழ்வே தொலையும். உமது எதிர்கால வாழ்வைக் கருதியே நான் அதை தடை செய்தேன் என்று தியாகராயர் சொன்னதாக திரு.வி.க. எழுதுகிறார். ஆனாலும் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை என்று இவர் எழுதுகிறார். நான் நாடு கடத்தப்பட தயாராகவே இருந்தேன் என்றும் எழுதுகிறார்.

இன்னொன்றையும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். வேறு ஒன்றையும் அன்றைக்குச் சொன்னேன். அதை நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை. இன்றைக்கு இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தது காங்கிரஸ் மட்டுமல்ல, வேறு எத்தனையோ

1993 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

பிற்பகல் 12-15

இயக்கங்கள் அதற்காகப் போராடின. அந்த விவரங்கள் எல்லாம் இப்போது நான் கொண்டு வரவில்லை. இன்னொரு நாளைக்குக் கொண்டு வந்து சொல்கிறேன். சர். எம். எஸ். முத்தையா செட்டியார் வீட்டில் விருந்து நடந்தது. அதில் லார்டு வெலிங்டன் பேசினார். தக்க சமயத்தில் மந்திரிசபை சார்பில் உதவி செய்ய மறுத்து விட்டார்கள். லார்டு வெலிங்டன் பேசுகிறார்கள். அன்றைக்கு நீதிக்கட்சி தக்க சமயத்தில் மந்திரிசபை எனக்கு உதவி செய்ய மறுத்து விட்டார்கள். அதற்கு அந்த வேளையில் தியாகராய ரிடமிருந்து ஒரு கருத்து வந்தது. இது 1923-ல். நீங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி பூரண சுதந்திரம் கேட்டது லாகூரில் மாநாட்டில் 1929-ல். தியாகராயர் சொல்கிறார்—நடுநிலைமையும் நீதியும் கையாண்டால்—தியாகராயர் சொல்கிறார்—நடுநிலைமையும் நீதியும் கையாண்டால் உதவி தானே வரும்—என்று தியாகராயர் சொன்னது எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது என்று திரு.வி.க. சொல்கிறார். ஆகவே, நாடு கடத்தப்பட்டதும், அதை நிறுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதும்—அன்றைக்கு நாடு கடத்தப்பட்டதும், அதற்கு உத்தரவு போடப்பட்டதும், அதை நிறுத்தியதும் நீதிக்கட்சிதான் என்பதையும், மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்தது என்பதையும், அதாவது ஒத்துழைக்கவில்லை. அன்றைக்கு நாடு கடத்தப்பட்டது, பிறகு நிறுத்தப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் நீண்டநேரம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இனி ஒன்றும் படிக்கவில்லை, இந்தப் புத்தகம் 'Century History of the Indian National Congress' இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியதற்கு, அதற்கு சேர்மனாக இருந்தது இந்திரா காந்தி அவர்கள். அதிலே மெம்பராக இருந்தது கமலாபதி திரிபாதி அவர்கள், நரசிம்மராஜ் அவர்கள். இப்படி இவர்கள் எல்லாம் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆரம்பித்ததே சுதந்திரம் வாங்குவதற்கு முன்பு 1856-ல் சிப்பாய் கலகம் ஏற்பட்டது. அன்றைக்கே நாடு விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பித்து விட்டது. அதற்கு பிறகு தொடர்ந்து பல இடங்களில்—இதிலே இருக்கிறது பூராவும் படிக்கவில்லை.—20, 30 கட்சிகள் அதற்கு, நாடு சுதந்திரத்திற்குப் போராடினார்கள். ஆயுதம் ஏந்தி போராடியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கு ஒரு கொடியை ஆரம்பித்து, அந்தக் கொடியை ஜெர்மனியில் போய் நிலைநாட்டினார்கள். அப்போதெல்லாம் காங்கிரஸ் அன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்படவில்லை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள், அந்தப் பிரச்சினையை இந்த உரிமைப் பிரச்சினையில் கிளப்பவில்லை. அன்று நடந்த விவாதத்தில் வந்த பொருள் பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரே வரியில் முடித்து விடுகிறேன். காங்கிரஸ் இயக்கம் ஆரம்பித்ததே ஹியூம் என்ற ஆங்கிலேயர். அதை ஏன் ஆரம்பித்தார் என்றால், அன்றைக்கு, நாட்டில் இருக்கிற எதிர்ப்புகள். அந்த எதிர்ப்புகள் சிப்பாய் கலகம் போல ஆகிவிடுமோ என்று ஆங்கிலேயர்களை காப்பாற்றுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம்தான் அன்றைக்கு காங்கிரஸ் என்பதையும், எந்தவிதமான.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பொருள் பற்றிய விவாதம் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். இதிலே உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கு உரியது மட்டும் இருந்தால் போதும். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள். அமைச்சரை வேண்டாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம், நான் பேசியதில் எதை வேண்டுமானாலும் தாங்கள் நீக்கலாம். எதை வேண்டுமானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்து, தமிழுக்காக அவர்கள் பாடுபட்டார்கள் என்று வெளியே சொன்னால் தவறாகக் கருதுவார்கள் என்று அன்றைக்கு சொன்னதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறேன். அவர்கள் மீண்டும் சொன்னால் அது அவர்களுக்கு நல்லதல்ல என்று, நண்பர் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்வேன். அடுத்தபடியாக, நாடு கடத்தப்பட்டது உத்தரவு வழங்கப்பட்டது, வழங்கப்பட்ட உத்தரவை நிறுத்தி வைத்தது, வாபஸ் பெற வைத்தது, நீதிக்கட்சி தான் என்பதை அழுத்தத் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குமரி அனந்தன், அந்த ஒரு பிரச்சினைக்கு மட்டும் சொல்லி விடுங்கள். குறுக்கீடு) விரிவாக வேண்டாம். நீங்கள் முக்கால் மணி நேரம் பேசி விட்டீர்கள். அவர் முக்கால் மணி நேரம் பேசி இருக்கிறார்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ராஜினாமா செய்தது அளகேசனும், சி. எஸ். அவர்களும், கடற்கரையில் அதை

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

மீறி இந்தி திணிக்கப்படுமானால் கிழித்து எறிவேன் என்று சொன்னது பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு மாநிலம் ஆதரவாக இருந்தால்கூட இந்தியை நான் கொண்டு வரமாட்டேன் என்று சொன்னவர் பெருந்தலைவர் நேரு. (குறுக்கீடு).

பிற்பகல் 12-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடு). அவர் பேசி முடித்தவுடன் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருகிறேன். (குறுக்கீடு). அவர் முடிக்கட்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : அதைப்போலவே, இங்கே பேசிய நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் எந்தச் சிறையில் எத்தனை ஆண்டுக்காலம் இருந்தார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

அடுத்து ஒன்றே ஒன்றுதான். நான் சொல்வது, இங்கே நீதிக்கட்சி வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துச் சொன்னது என்று சொன்னார்கள். 1940, ஆகஸ்ட் 24-ஆம் தேதி, திருவாரூரிலே நீதிக்கட்சியினுடைய மாநாட்டிலேதான் சுதந்திரம் கொடுத்தாலும் திராவிட நாடு நேரடியாக ஆங்கிலேயருடைய பார்வையிலே லண்டனிலிருந்து ஆளப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டார்கள், 1940.

அடுத்து இன்னொன்றையும் இங்கே சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் எதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று. தியாகராயச் செட்டியாரும், டி.எம். நாயரும் ஆரம்பித்தது, பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம்தான். தொடக்கத்தில், இன்று அதற்குத் தலைவராக இருப்பவரையே நீங்கள் யார் என்று பார்க்க வேண்டும். காலத்தில் முதலிலே மனு போட்டதுதான் காங்கிரஸ். அடுத்து எழுந்து நின்றது என்னவென்றால், விடுதலை, சுதந்திரம் எங்களது பிறப்புரிமை ஆகும். பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம் தோன்றி அது நீதிக்கட்சியாக வளர்ந்தது. இன்று என்ன நிலையிலே இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், மரியாதைக்குரிய திரு.வி.க. அவர்கள் நாடு கடத்தப்படவில்லை என்பது என்னுடைய வாதம். (குறுக்கீடு) நாடு கடத்தப்படவில்லை (குறுக்கீடு) முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசி முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடு).

[1993 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தது காங்கிரஸ் தான் என்று நீங்கள் வாதாடினால், நான் இந்தப் புத்தகத்திலே இருக்கிற ஆதாரங்களை எல்லாம் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குமரி அனந்தன் அவர்கள் இப்போது அதை உரிமைப் பிரச்சினையில் எழுப்பவில்லை. அவர் எழுப்பவும் கூடாது (குறுக்கீடு). ஆகவே, அதுபற்றி விளக்கம் கூற வேண்டாம் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தயாராக இருக்கிறேன். 1923-ல் இந்த 1923-லே தியாகராயர் பேசியதை, திரு. வி.க. அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? திரு. வி.க. எழுதியிருக்கிறார் திரு. வி.க. எழுதியிருக்கிறார், தியாகராயர் பேச்சை. ரத்தத்திலே அச்சம் இருக்கிறது. வாய் மட்டும் சுயாட்சி, சுயாட்சி என்று பேசுகிறது. 1922-லே காங்கிரஸ் கட்சி விடுதலை, பூர்ண சுதந்திரம் வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. 1929-லேதான் லாகூர் மாநாட்டிலே கேட்டது. அதற்கு முன்னாலே சுயராஜ்யம் கேட்டது தியாகராயர் பேச்சை திரு. வி.க. சொல்கிறார். ரத்தத்திலே அச்சம் இருக்கிறது. வாய் மட்டும் சுயாட்சி, சுயாட்சி என்று பேசுகிறது. அச்சத்தைத் தவிருங்கள், சுயராஜ்யம் அடுத்த நாளே வரும், சுயராஜ்யம் அடுத்த நாளே வரும் என்று யார் சொல்கிறார், தியாகராயர். நாங்கள் அன்றைக்குத் திராவிட நாடு கேட்டோம். திராவிட நாடு கேட்டாலும்கூட, அதற்குப் பிறகு இங்கே பல ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் இந்திய நாட்டுக்கு சுதந்திரம் இந்திய நாட்டுக்கு பூர்ண சுதந்திரம் கேட்டார்கள். இதற்கு நான் காரணங்களை எல்லாம் நீங்கள் எப்போது ஆரம்பித்தீர்கள் என்பதை எல்லாம் இந்தப் புத்தகத்திலேயிருந்து கொஞ்சமாக 20 பக்கங்கள் எழுதி வந்திருக்கிறேன், தேவைப்பட்டால் படித்து விடுகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : ஆகவே, திரு. வி.க. அவர்கள் தானே எழுதிய புத்தகத்தை, திரு. வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்பு பகுதி இரண்டு, கழக வெளியீடு, இதோ இருக்கிறது புத்தகம். தொழிலாளர் இயக்கம், பக்கம் 487-லே அவர் சொல்கிறார். இதிலே எந்த இடத்திலேயும் அவர் நாடு கடத்தப்பட்டார் என்று சொல்லவில்லை. நீங்களும் இங்கே நிரூபிக்க இயலவில்லை. நாடு கடத்தப்பட்டார் என்பதை இரண்டாவது, இதிலேயே அவர் சொல்கிறார்... (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்கார்ந்து கொண்டே யாரும் பேசக்கூடாது.

1993 ஏப்ரல் 27]

திரு. குமரி அனந்தன் : அதற்காக நீதிக்கட்சி ராஜினாமா செய்தது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த இரண்டும் நடக்கவில்லை. இதுதான் அவருடைய.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அதாவது சொல்வார்கள். படித்தவர்கள் படிப்பைக் கெடுத்தார்கள். எழுதினவர்கள் ஏட்டைக் கெடுத்தார்கள், பாடினவர்கள் பாட்டைக் கெடுத்தார்கள் என்று. அப்படி எல்லாம் போகாமல், திரு. வி. க. அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், என்னை நீங்கள் தடுத்து நிறுத்தி விட்டீர்கள் நான் ஜெயிலுக்கு போவதற்கு தயாராக இருந்தேன், நான் நாடு கடத்தப்படுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன், என்னை நீங்கள் தடுத்து நிறுத்தி விட்டீர்கள் என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், நீலகிரியிலிருந்து கவர்னர் வருகிறார்கள், வந்தவுடன் என்னை வெளியே அனுப்புவார்கள், நாடு கடத்துவார்கள் என்று தமிழ்நாடே பேசிற்று, சென்னையே பேசிற்று, ஏன் நடக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் 144 போட்டார்கள், எனக்கு ஏன் போடவில்லை. நாடு கடத்துவதற்காக, அது ஏன் நடக்கவில்லை என்றால், தியாகராயர் தடுத்து நிறுத்தினார், நீங்கள் ஏன் தடுத்து நிறுத்தினீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் தடுத்து நிறுத்தியதாலேதான் நாடு கடத்தப்படுவது நிறுத்தப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

பிற்பகல் 12-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முடித்து விடுகிறேன். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறு பிரச்சினை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசுகிற போது ஒரு கருத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது காங்கிரசைப் பொறுத்தவரை என்னென்ன ஜாதியைக் கொண்டு வர்கள் அந்தக் கட்சியிலே உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்களா? அப்படித்

[1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

தான் அந்த உணர்வோடுதான் இன்றைக்கு நீங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அப்படித்தான் உங்கள் அரசியல் உணர்வை நீங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்பதைப் பற்றி நாங்கள் அறிய விரும்புகிறோம். இதிலே இந்த இயக்கத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு மிகப் பெரிய மறு மலர்ச்சி வளர்ச்சிதான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மிகப் பெரிய அளவிலே இந்த இயக்கத்திலே இனம் பாராமல் அத்தனை பேரும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் சொல்லியது மிக வேதனைக்குரிய ஒரு கருத்தாகத்தான் நாங்கள் கருதுகிறோம். இது அவைக் குறிப்பிலே இருப்பது கூட அரசியல் நோக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது ஆக கருதப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே உங்களைப் பொறுத்த வரை ஒரு வேளை இப்படி இன்னின்னவர்கள் தான் இதிலே சேரவேண்டும் என்று நீங்கள் கருதக் கூடும். ஆனால் அனைத்திந்தியா அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரை சாதி எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டு இயங்கக் கூடிய ஒரு இயக்கமாக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசிய வேகத்திலே அவர் சொன்னதை நான் கவனிக்கவில்லை. இப்போது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு தான் ஏதோ இங்கே தவறு நடந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. (சிரிப்பு) இந்த கட்சிக்கு நீதிக்கட்சி என்று யாரும் பெயர் வைக்கவில்லை. நீதிக்கட்சி என்று யாரும் வைக்கவில்லை. 'தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்' கட்சியினுடைய பெயரே 'தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்'. ஜஸ்டிஸ் என்று பேப்பர் நடத்தினார்கள். இதிலே நீதிக்கட்சி என்று இடுபெயர் வந்ததே தவிர—இது தமிழ்—எனக்கு அதிகமாக தெரியாது. இடுகுறிப் பெயர். ஆனால் தென் இந்திய நல உரிமைச் சங்கம் என்று அதற்குப் பெயர். அந்த தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்திலே எல்லோருமே உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தக் கட்சியினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருந்தபோது வி.பி. ராமன் அவர்கள்—பெரிய வழக்கறிஞர்—சி.ஆர். அவர்களுக்கு வேண்டியவர், அவர் கூட ஒரு உறுப்பினராக இருந்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட

1993 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கை ஜாதி இன்றி மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு எல்லாவற்றையும், சமுதாயத்தில் பாரபட்சம் இல்லாது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்கின்ற அடிப்படையில் ஜனநாயக முறையில் நடத்துவதுதான் எங்களுடைய கட்சியின் மூலக் கொள்கை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜாதியைப் பற்றி இங்கே அவர் பேசியிருந்தால் அதற்கு நான் வேதனைப் படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார். அவர் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் என்ற சங்கத்தைத்தான் முதலிலே ஆரம்பித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி என்று அழைக்கப் பெற்றது. அந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கை, சாதியிலே தாழ்த்தப்பட்ட, அழுத்தப்பட்ட பின் தங்கிய பின் தங்கிய ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக பாடுபட்டவர்களின் இயக்கம்தான் அது. அந்தச் சூழ்நிலையிலே அவர்கள் தான் அதற்காகப் பெரும் முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோது வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவத்தை இதே சட்டமன்றத்திலே தந்து அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு பலபேர் வாழ்க்கையிலே முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக பின் தங்கிய ஜாதிகளுக்காக ஒரு முயற்சி எடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையை செய்த ஒரு கட்சி என்ற அளவிலே அதனுடைய ஆட்சி பாராட்டப்படுகிறது. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை தந்திருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் அதனுடைய முழக்கமாக இருந்ததே “Justice to all; injustice to none.” அனைவருக்கும் நீதி; ஒருவருக்கும் அநீதி இல்லை என்பதைத்தான் தங்கள் கொள்கையாக முழக்கமாக அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பிராமணர் அல்லாத இயக்கம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லியிருக்கலாமே தவிர, அந்தக் கட்சியானது எல்லோருக்குமாகப் பாடுபட்ட ஒரு கட்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் முடியுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம் என்று வந்தது. அன்றைக்கு எந்தெந்த நீதிபதியாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நீதிபதியாக அவர்கள்

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1993 ஏப்ரல் 27]

இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சொல்லி பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம் என்ற எழுச்சியைத்தான் முதலிலே அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள். அதிலே அவர்கள் உறுப்பினர்களாகக் கூட சேர்க்கப்படவில்லை. இப்போது திரு. வி.க. அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே அடுத்த செய்தியாக நான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் சொன்ன தற்கு விளக்கம் வந்தாகிவிட்டது. புதுப்புதுச் செய்திகளாக மேலும் மேலும் வருவது நல்லது அல்ல. புதுச் செய்திகள் வேண்டாம்; உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே நான் தெரிவிக்கிறபோது அப்போது இருந்தபோது அவருக்கு 60, 70 வயது ஆனபோது திரு. வி.க. வுக்கு 30, 35 வயது என்றுதான் சென்னேன் நான். இந்தக் கட்சி ஆரம்பித்தது 1917-லே. அதற்குப் பிறகு இந்தக் கட்சி முதன் முதலில் போட்டியிட்டது ஜெயித்தது 1920-லே, 1923-லே, 1926-லே, 1929-லே என்று தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றது. அப்போது இந்தக் கட்சி ஆரம்பித்து முதலில் இருந்தபோது பெரியார் காங்கிரஸில்தான் இருந்தார். பெரியார் தான் காங்கிரஸில் இருந்தார். பெரியார் வருகின்றபோது தான் அதைத் தீவிரமாக ஆக்கினார்கள். தீவிரமாக ஆக்குகின்ற போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அப்படி ஜாதியைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது. சொல்லக் கூடாது என்று (குறுக்கீடு)

பிற்பகல் 12:30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகிரி அவர்கள் உட்காருங்கள் அவர் முடிக்கட்டும். அழகிரி உட்காருங்கள். அழகிரி உட்காருங்கள் என்று எத்தனை தடவை சொல்வது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நீதிக்கட்சி பிராமணர் அல்லாத கட்சி என்று எங்கே சொன்னது? உங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு இருக்கிறதா? இல்லையே.

திரு. குமரி அனந்தன் : I take responsibility.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி. நீங்கள் அதை பிறகு வந்து கொடுங்கள். இப்போது பிரச்சினை முடியட்டும். (குறுக்கீடு) அழகிரி உட்காருங்கள். எழுப்பப்

1993 ஏப்ரல் 27] [பேரவைத் தலைவர்]

பட்ட பிரச்சினைக்கு மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகப் பதில் சொன்னதற்குப் பிறகு அந்த நாடு கடத்தப்பட்டார்கள் என்பதற்குரிய ஆணை அன்றைய கவர்னரால் இடப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் நான் தெரிவித்தேன் என்பதற்கு நீண்ட விளக்கம் அவரும் தெரிவித்து திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும் விரிவாக அதில் பேசியதற்குப் பின்னால் இதில் எவ்வித அவை உரிமை மீறலும் இல்லை என்று தீர்ப்பு வழங்குகின்றேன். (குறுக்கீடுகள்) அவர்தான் உத்தரவு இருந்தது; அந்த உத்தரவைச் சொன்னேன் என்கிறார். (குறுக்கீடுகள்) வேண்டாம்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

23-4-1993 அன்று சிதம்பரனார் மாவட்டம், ஏரலில் ஒரு விசாரணைக் கைதி மரணம் அடைந்ததையொட்டி பொது மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ், திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு, திரு. மா. சுந்தரதாஸ், திரு. ஆர். சிங்காரம் ஆகியோர் சிதம்பரனார் மாவட்டம் ஏரலில் விசாரணை கைதி சாவினாஸ் போலீஸ் ஸ்டேஷன் முற்றுகை. அதனால் அந்தப் பகுதியில் பொதுமக்கள் பீதி என்னும் பொருள் குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கோரி அதற்கான அறிவிப்பைக் கொடுத்துள்ளார்கள். இது அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கும் அளவுக்கு எவ்வாறு அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்கக் கோருகிறேன். திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ். (குறுக்கீடு) தயவு செய்து உட்காருங்கள். உங்களுக்கு நான் எழுத்து மூலமாக என்னுடைய அனுமதியை மறுத்திருக்கிறேன். அப்படி மறுக்கப்பட்ட பிரச்சினையை இங்கே வந்து எந்த வகையிலேயும் எழுப்பக் கூடாது என்று இருக்கிறது. உட்காருங்கள். திரு. டேனியல்ராஜ். (குறுக்கீடு) நான் உங்களுக்கு அனுமதி மறுத்திருக்கிறேன். உட்காருங்கள். அனுமதி மறுத்ததற்குப் பிறகு நின்றுகொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. உட்காருங்கள். திரு. டேனியல்ராஜ் பேசட்டும். முக்கியமான பிரச்சினை.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிதம்பரனார் மாவட்டம் ஏரல் அருணாசலசாமி கோயிலில் 20-4-93 அன்று நடைபெற்ற நகைப் பறிப்பு வழக்கு சம்பந்தமாக ஏரல் நகரத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள குருவாட்டியூர் என்ற கிராமத்தைச் சார்ந்த, சேகர், ஜோசப், தினகரன் ஆகிய மூவரையும் ஏரல் காவல் நிலையத்திற்கு 21-4-1993 அன்று விசாரணைக்கா